

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Apríl

04/2004

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti	2
Panna Mária v Sečovciach	5
Rozhovor so sestrou Agátou Burejovou, OSBM	5
Správy z hory Zvir. Generálny vikár o. Vladimír Skyba na hore Zvir: Budíme podobní Márii	11
Misia Kráľovnej pokoja. Smrť - súčasť života	13
Veľká noc. Umučenie nášho Pána Ježiša Krista. Dokonané je!	16
K filmu Umučenie Krista. Šoková terapia Kalvárie	20
Slovo mladých	24
Zo života svätých. Svätá Terézia z Ávili I. časť	27
Ostro sledovaná stopa	32
Naša reportáž. Kritika New Age na Akademickej pôde Slovenska obhájená	35
Z pošty / Prečítali sme / Krátke správy	37

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Drahé sestry a bratia, milí priatelia!

S radosťou v zmŕtvychvstalom Kristovi a našom drahom Pánovi a Vykupiteľovi Vám všetkým želáme ostražitého ducha, pevnosť vo viere, vytrvalosť v nádeji a stálosť v láske. Nech Vám Panna Mária, naša drahá Spoluvykupiteľka, je vo vernosti Božej vôli a v neustálom spojení s úlohou svojho Božského Syna a s jeho Srdcom tým najžiarivejším príkladom.

Nechajme sa ňou viesť a vychovávať, tak ako nás jej zveril na kríži náš Kráľ. Aleluja!

Redakcia Vašej M ROSY

Posolstvo Panny Márie a Pána Ježiša, zo dňa 17. marca 2004, Sečovce, miesto Pri brale, tlmočila sestra Agáta

Obeta, obeta, obeta!

Moji milovaní!

Môj milovaný Syn vás miluje. Milujte sa navzájom takou láskou, akou On miluje vás! Odpustite, ako odpustil a odpúšťa On! Dôverujte Mu, aj On vám dôveruje... Myslíte na Pána, svojho Ukrižovaného, ako Jeho Krv vytiekla za vás! On vás svojou Krvou vykúpil, preto očakáva, že Vykúpenie prinesie úrodu vo vašich srdciach - vďačnú lásku.

Milujte vykupujúcu obeť nášho Krista - Mesiáša! Lúbi vašu pokoru a lásku, odovzdanosť a vernosť. Nebojte sa Mu otvoriť svoje srdce a dať sa Ním zasiahnúť, zraniť, a obetovať sa. Obeta je láska! Láska je obeta! Nezabúdajte, že skutočná láska prináša obeť. Obetujte sa jeden za druhého, lebo to vám dá radosť a spôsobuje potešenie Môjmu Srdcu, našim Srdciam. Obeta, obeta, obeta, moji milovaní!

Slovenský ľud požehnávam a vovádzam do svojho milujúceho Srdca. Milujte sa a odpúšťajte! Vaša milovaná Matka.

Panna Mária potom poukázala rukou na Ukrižovaného Krista, ktorý následne odovzdal sestre Agáte osobné posolstvo, a potom posolstvo pre všetkých:

Prinášajte svoje prosby a budú vypočuté. Avšak prinášajte ich s úprimnosťou a vierou. Verte a plňte vôľu Otca. Dostanete to, čo potrebujete. Dôverujte!

Panna Mária potom ešte dodala: Požehnávam všetkých vás, ktorí ste tu prítomní, ale aj všetkých tých, za ktorých prosíte, a na ktorých myslíte.

Za správnosť: **Anton Selecký, o.z. Magnificat-Slovakia**

Ďakujte za kríž...!

Moje drahé deti! Môj Syn vás pozýva. Chodte k nemu a zažijete pravé šťastie a pravý pokoj. Moje drahé deti! Tak veľmi by som vás chcela viesť! Otvorte mi svoje srdcia a zažijete pravý pokoj a pravé šťastie. Ďakujte za kríž...!

Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir, 5. apríla 1992

Veľkopôstna doba. Blíži sa Veľká noc. Najväčšie sviatky v dejinách... Boh zomrel z lásky k nám. Boh vstal z mŕtvych. Spasil nás svojím krížom. Dnes sa nám všetkým kríž stavia pred oči. Svet je plný krížov. Plný umučenia a smrti. Ale aj nádeje. V týchto dňoch prichádza aj k nám film Mela Gibsona Umučenie Ježiša Krista.

Mal som možnosť vidieť ho. Zdalo sami, že to všetko vnímam prvýkrát v živote. Hrôza Umučenia Krista sa vo filme premietne v celej nahote. Počas dvoch hodín ani nedýchate. Priznám sa, že mi bolo nepríjemne. Toho muža, Božieho Syna a Syna Panny Márie ukrižovávam totiž aj ja sám. Ukrižovávajú ho denne celé generácie, na všetkých kontinentoch. Zdalo sa mi, že cítim tisíce a milióny úderov, ktoré dopadajú na hlavičky klincov. Každý človek, každý jeden hriech. A predsa je kríž spásonosný. Potrebný. Ďakujte za kríž! Kríž vykupuje, sníma hriechy sveta. Ako Ježiš a Mária, aj Ty môžeš svojím krížom k tomu prispieť. Máš možnosť si vybrať. Pribíjať Ježiša na kríž, alebo mu ho pomáhať niesť. Pohľad na od bolesti sa trasúcu Pannu Máriu, ako kľáči a v rukách krčovito zvierajú zem, zasahuje srdce. A predsa vydržala, pretože vedela, že sa pozerá na spásu svojich detí, ktoré jej Ježiš práve zveril.

Zdrav buď, ó, kríž, nádej jediná! Povedal sv. Otec pri poslednej návšteve Slovenska. .

Mel Gibson urobil najväčší evanjelizačný skutok tejto doby, preblesklo mi hlavou po záverečnej scéne. Potom som sa zahanbil. Nie. Najväčší evanjelizačný skutok urobil On. Ježiš. Otvoril ľudstvu Nebo. A teraz je tu, aby sme si to opäť uvedomili...

Anton Selecký

Som tu! Pri Tebe! - Hovorí Panna Mária Ježišovi vo filme Umučenie Krista

Bolesti Kráľa Lásky

Moje drahé deti!

Milujem vás a som šťastná, že som sem mohla prísť. Chcela by som vám povedať, že Kráľ lásky by bol rád, keby ste v týchto časoch zvlášť rozjímali o jeho veľkých bolestiach. On cez tieto veľké bolesti chce kriesiť vaše duše a oživiť vašu vieru. Chcela by som byť zvlášť pri vás v každom momente vášho života. Viac uvažujte nad mojimi slovami... Nad slovami svojej Mamy.

Nepoškvrnená Čistota pri zjavení v prešovskom katedrálom chráme

Ivetke a Katke, 7. novembra 1993

Matka predstavená, sr. Emélie Mária Turčaniková, OSBM

Boh volá

V gréckokatolíckom kláštore baziliánok v Sečovciach pôsobí deväť sestier. Ich matkou predstavenou je 51-ročná sestra Emélie Mária Turčaniková, OSBM, ktorá nám v súvislosti s našou návštevou odpovedala na niekoľko otázok:

Sr. Emélie: Náš rád má starobylú históriu a priniesol už veľké požehnanie. Máme tu mladé sestry, chvalabohu, za tých 12 rokov sme stále mali povolania, takže máme aj mladé sestričky. Veľmi sa tomu teším. Práve teraz nemáme v noviciáte žiadnu sestričku, ale pracujeme s mladými ľuďmi a máme nádej, že ich bude viac. Títo mladí majú záujem o duchovný život, pýtajú sa naň, ale často nemajú odvahu. Plánujeme do budúcnosti viaceré duchovné aktivity, aby sa im dala možnosť poznať, kam alebo ako dnes Boh volá mladého človeka.

- Aká je odozva na vaše aktivity?

Sr. Emélie: Myslím, že sme tu medzi ľuďmi dobre zapadli a že nás prijímajú. To je pre nás potešujúce a myslím, že to, čo budeme rozvíjať, je Božie dielo a chceme pritom byť nápomocní. Chceme tu v Sečovciach otvoriť cirkevnú základnú školu, ako aj materskú školu a rozvinúť s deťmi aj mimoškolské duchovné aktivity.

- Vaša skúsenosť s mládežou?

Sr. Emélie: Mladí ľudia dnes veľmi hľadajú a chcú mať istotu, ktorá im chýba. Chceli by sme im byť oporou a pomocou, samozrejme, predovšetkým prosíme Boha, aby ich On viedol. Chceme ich povzbudiť, aby sa nebáli byť s Bohom, odovzdať sa mu. Aby neudusili povolanie, ak ho cítia, ale rozvíjali ho.

Rozsiahlejší rozhovor s matkou predstavenou Turčanikovou, OSBM, o reholi a živote za komunizmu, ako aj jej pohľad na udalosti v Sečovciach, prinesieme v budúcom čísle M ROSY.

Za rozhovor ďakuje Anton Selecký

Panna Mária v Sečovciach

Rozhovor so sestrou Agátou Burejovou, OSBM

Výzva k láske

Drahí priatelia, pokračujeme v našich „sečovských zápiskoch“, tak ako som sľúbil v minulom čísle M ROSY. Viacerí ste si nevedeli dať celkom do súvisu všetky uvedené informácie, najmä časť pod názvom „Podľa stručnej správy“. Tieto dodané informácie boli o faktoch, ktoré sú v súčasnosti vo vyšetrowaní a skúmajú ich kompetentné osoby. Budeme vás v spolupráci s nimi o tom informovať. Dovtedy sa budeme venovať sestre Agáte, OSBM, a reholi baziliánok, ako aj priebehu zjavení Panny Márie a posolstiev v Sečovciach na mieste Pri brale, každého 17. v mesiaci.

26. februára 2004, Sečovce

Opäť východné Slovensko. Prišli sme práve do horúcej situácie. Vzal som si aj maskáčovú bundu. Zrejme balkánsky syndróm... Nad Sečovcami hučia vrtuľníky. Sme tu aj s naším kameramanom Ľubom Polákom. Vyrazili sme do Trebišova, kde mal prebiehať policajný a vojenský zásah proti Rómom. Keď si pozeráme situáciu v osade na začiatku Sečovciach pod príznačným menom Habeš, rozhodneme sa

nakrútiť zopár záberov. Rómovia sa bez okolkov tlačia na nás.

Práve keď sa im snažím dať nejaké drobné ako „honorár“, v zmatku mi vytrhnú peňaženku z ruky. Je to šok. Práve keď vrtuľníky nalietavajú nad Habeš, vyjednávam so „starešinou“ o vrátení, bez policajného zásahu.

Napokon mi aspoň doklady podhodia pod auto. Len tesne predtým sme v Trebišove na ÖMV natankovali doplna. Spomínam si na posolstvo Panny Márie Pri brale: **Tento svet je preto taký, lebo vy ste ho takým urobili - nie Boh! Láska! Láska je to, čo od vás žiadam!**

Peniaze pýtam späť márne. Biedni Rómovia mlčia a deti skáču okolo mňa. Rozdávam im M Rosu. Trhajú mi ju z ruky, ktovie, či vedia čítať. Bojujte za Boha - slabikuje zrejme školák.

Okolo prefrčia zavýjajúce policajné autá. Riešia rómsku otázku...

Nás v kláštore očakáva sestra Agáta. A tak ideme opäť zamrznutou poľnou cestou... Ľubo jej pripína mikrofón a za chrapčania ľadu začíname rozhovor..

Nebo na zemi

Sestra Agáta Burejová sa narodila v spišskej rusínskej a gréckokatolíckej obci Závadka 10. septembra 1974. Je z piatich detí. Do pätnástich rokov na vrchoch pásla ovce. Po skončení základnej školskej dochádzky navštevovala v Spišskej Novej Vsi „učňovku“, ktorú skončila maturitou ako vyučená kuchárka. V sedemnástich nastúpila do Sečoviec ako kandidátka rehole baziliánok OSBM. V roku 1993 mala obliečku, v jubilejnom roku 2000 večné sľuby. V tom istom roku v Košiciach na Univerzite P. J. Šafárika ukončila diaľkovo teológiu.

Sestra Agáta: Prvýkrát som prišla na miesto, ktoré voláme „Pri brale“, 17. marca 2003. Putovali sme ako skupinka, zopár ľudí, k miestu zjavenia Panny Márie. Cestou sme sa modlili sv. ruženec. Až k miestu, zvané „Pri brale“.

Ja som v ten deň neprijala osobné posolstvo. Prvé posolstvo, ktoré som prijala, bolo pre moju rehoľnú komunitu, v súkromní, u nás v kláštore. Počas modlitby sv. ruženca. Na to si veľmi dobre pamätám, pretože to bolo pre mňa veľmi prekvapujúce a oslovujúce. Vtedy mi bolo povedané, pri tomto prvom posolstve, že ich budem prijímať častejšie. Vtedy v tom marci, minulého roku.

- Ako to zasiahlo do Vášho života? Zmenilo sa niečo, povedzme u vás osobne...

Sestra Agáta: Zmenilo sa toho dosť, zvlášť v mojom vnútri - môj vzťah k Bohu sa prehĺbil, svoju vieru prežívam hlbšie, som vnímavejšia na to, čo odo mňa Boh žiada a čo je jeho vôľa - nielen pre mňa, ale aj pre všetkých ľudí.

- Ako prijali Vaše spolusestry v kláštore tieto skutočnosti?

Sestra Agáta: Spolusestrám som o tom nehovorila hneď. Až s odstupom času, asi po mesiaci, som to povedala svojej provinciálnej predstavenej. Ostatným som to povedala asi po pol roku.

- Môžete nám opísať, ako sa to stalo?

Sestra Agáta: V súkromí som prijímala posolstvá osobné a pre Cirkev, prvé posolstvo pre veriacich som prijala 17. októbra 2003, ktoré si Panna Mária žiadala zverejniť. Žiadala si, aby som ho sprostredkovala ľuďom a upovedomila ich o týchto zjaveniach.

- Povedala Panna Mária, prečo hovorí priamo k slovenského národu?

Sestra Agáta: Jej túžbou je pomôcť tomuto národu a povzbudiť ho vo vernosti vo viere.

- S akou základnou misiou prišla?

Sestra Agáta: Panna Mária sa predstavila ako Vládkyňa sveta. Vo svojich posolstvách vyzýva ľud k obráteniu sa, k láske, k odpúšťaniu si navzájom, povzbudzuje k tomu, aby ľudia častejšie pristupovali k sviatostiam, zvlášť k Eucharistii.

- Panna Mária spomína naše naviazanie sa na majetok, na peniaze... Je to dnes veľký problém súčasného človeka?

Sestra Agáta: Pravdepodobne to je dnes dosť veľkým problémom, prekážkou v prijímaní Boha do svojho života.

Dalo by sa veľa zmeniť. Je potrebné, aby sme boli vnímaví na odkazy, ktoré nám adresuje Panna Mária.

- Cirkev je v súčasnosti slobodná, už 15 rokov môže rozvíjať svoju evanjelizáciu. Ako vidíte Vy jej úlohu v tejto situácii?

Sestra Agáta: Myslím si, že Cirkev má záujem, aj pracuje na tomto poli. Azda nie všetky prostriedky využíva naplno.

- Panna Mária už spomenula na viacerých miestach jednotu Cirkvi. Je možné za súčasného stavu, aby došlo k tomuto zjednoteniu?

Sestra Agáta: Panna Márii zvlášť záleží predovšetkým na vnútornej jednote katolíkov, východného aj západného obradu a vyzýva ich k tejto obnove.

- V čom vidíte najväčšie nebezpečenstvo pre Cirkev, okrem tej vnútornej nejednoty?

Sestra Agáta: Nedôslednosť a nezrelá zodpovednosť v plnení krstných sľubov. Veľké nebezpečenstvo je odpad od hlavy Cirkvi, Svätého Otca, rímskeho biskupa.

- Čo môže dnes dať rehoľník svojmu okoliu, Cirkvi, národu, tým, ktorí hľadajú Boha?

Sestra Agáta: Každá rehoľa má svoje určité poslanie, stanovené svojím zakladateľom. Tomuto poslaniu, tejto charizme, by mali rehoľníci zostať verní. Mali by sa venovať tej činnosti, ktorej sa ich rehoľa má venovať. Rehoľa baziliánov je kontemplatívno-apoštolskou rehoľou, je založená na modlitbe a zároveň apoštolskej činnosti. Tieto dva prvky sa majú dopĺňať.

- Vy sama pôsobíte ako katechéta - učiteľka náboženstva. Aké sú Vaše skúsenosti?

Sestra Agáta: Viera dnešných detí a mladých je veľmi slabá. Mnohí pochybujú, pretože ani ich samotní rodičia nie sú často presvedčení katolíci. Ich najčastejšie otázky sú napr. - prečo sem nepríde teraz Ježiš, Prečo teraz nejako nezasiahne do tohto zmätku sveta.

- Rodina je dnes pod veľkým tlakom. Môžu mať deti v dnešnej rodine nejaké zázemie?

Sestra Agáta: Je zaujímavé, že práve v tejto situácii, keď sú málo podporované svojimi rodičmi, skôr poniektoré deti samotné doslova evanjelizujú svojich rodičov, ony ich povzbudzujú vo viere a k praktizovaniu sviatostí, ony ich k tomu vyzývajú, aby šli s nimi do chrámu...

- Sme už na mieste zvanom „Pri brale“, kde prijímate posolstvá od Panny Márie. Ako je toto miesto známe doteraz?

Sestra Agáta: Je to bývalý kameňolom.

Výzva k láske (pokračovanie)

- Ako to bolo, keď ste tu dostali prvé posolstvo?

Sestra Agáta: Ako prvé Panna Mária žiadala upraviť toto miesto a urobiť ho čestnejším pre návštevy z Neba. Sme vyzývaní aj k ďalšej úprave, než akú vidíte.

- Je tu kaplnka, lavičky pre pútnikov.

Sestra Agáta: Ktoré Rómovia nerozbíjajú, ale chodia sa sem modliť.

- Môžete opísať stretnutie s Pannou Máriou?

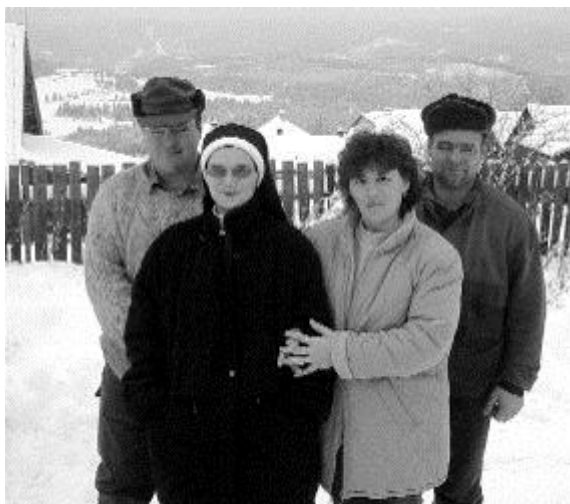
Sestra Agáta: Je mi ťažko to opísať, ale pri stretnutí s Máriou cítim hlboký pokoj, harmóniu ducha i tela, radosť zo stretnutia s touto našou Matkou a hlbokú lásku. Každé stretnutie je neopakovateľné. Je to Nebo tu na zemi...

- Pozoruje Panna Mária ľudí, ktorí sú tu, alebo ako ich prijíma?

Sestra Agáta: Panna Mária vyzýva ľudí, aby chodili na toto miesto, lebo je požehnané, chce ich priviesť bližšie k sebe a skrz seba k Najsvätejšiemu, k Najvznešenejšiemu - k Bohu...

- Aké sú odozvy ľudí, ktorí sem chodia, je to predsa už niekoľko mesiacov...?

Sestra Agáta: Vnímam ich úprimnosť, modlitbu, snahu zmeniť sa k lepšiemu, ale aj zvedavých ľudí, ktorí idú za senzáciou a niečím výnimočným, sú povrchní. U nich sa ten vnútorný zázrak nemôže udiť, ale u Boha nič nie je nemožné.

- Panna Mária sa obrátila k nám všetkým ako k svojmu milovanému slovenskému národu. Ako chápete Vy toto oslovenie Panny Márie?

Sestra Agáta: Nemáme žiť iba pre tento svet, ona chce zachrániť tento národ, chce zachrániť všetky duše. Preto tá jej prítomnosť medzi nami...

- Má slovenský národ nejakú zvláštnu úlohu v tomto smere?

Sestra Agáta: Slovensko má byť verné Bohu a tým vydávať svedectvo iným národom.

- Našou patrónkou je Sedembolestná Panna Mária. Za komunizmu zvlášť Gréckokatolícka cirkev priniesla veľa obetí a krvi...

Sestra Agáta: Tieto obety sú potrebné na dosiahnutie cieľa. Utrpenie človeka pretvára a v živote každého človeka má svoje prvé miesto. Utrpeniu by sa nemal nikto brániť. Tak ako sa nebránil utrpeniu na kríži ani Kristus.

- Ako teda pochopiť, že práve týmto krížom možno najviac urobiť pre tých, ktorí chcú nájsť Boha?

Sestra Agáta: Nevieime trpieť, pretože málo milujeme. Vidím, že práve preto nás Panna Mária vyzýva k láske. V každom posolstve hovorí o láske, o svojej láske k nám a o tom, že máme milovať Boha a milovať blízkych. Kto má málo lásky, ten nevie trpieť a priniesť obeť.

- Ako by sa mal dnes človek zorientovať? V sebe, navonok? Mnohí nie sú vedení, ale pýtajú sa a cítia tú situáciu...

Sestra Agáta: Vyžaduje sa väčšia dôvera v Boha. On vie veľmi dobre viesť človeka, keď sa mu viesť dáme, aj vo všedných a bežných záležitostiach tohto nášho života.

* * * * *

26. februára 2004, Závadka

Sedím v kuchyni rodinného domu v Závadke, okolo domu sú kopce snehu. Cez tento víkend som sa nedostal ani na chalupu. Cez známe sedlo Besník pod Kráľovou hoľou pri Telgárte hlásia záveje, skrížené kamióny. A tak si dávam oddych a kvalitnú domácu slaninu. A opäť počujem starú známu „rusnáčtinu“. Rodičia sestry Agáty sú spolu 40 rokov. Otec **Ján Burej**, 68-ročný, prikladá do rozpálenej pece:

„V susednom Nálepke som žil 15 rokov ako bača na košari“ - spomína. „Mal som vyše 500 oviec, hovorí. „Bola to ťažká a slabo platená práca. Máme 5 detí - troch chlapcov a dve dievčatá. Milka, tá moja najmilšia, odišla do kláštora. Bolo mi ťažko, dlho som sa z toho nevedel spamätať. Vzťah k Bohu mala od detstva - ale je to ‚beťár‘“ - dodáva s úsmevom.

„Veľmi rada chodila od malička do kostola, na púte, aj do Litmanovej, a k sestričkám do Sečoviec,“ - pridáva sa matka, 61 - ročná pani **Katarína Burejová**. „My sme to tu mali za komunizmu ťažké. Chodili sme do malej kaplnky. Liturgie sa slúžiť nesmeli, slúžili sme si akosi sami, bez kňaza, vlastne sme sa stretávali na modlitbách. Dosť ťažko sa dalo po našom aj sobášiť. Ale vedeli sme, že to prejde, len to treba vydržať... Že sa to raz skončí.“

* * * * *

Nad Závadkou sú ťažké snehové mraky. Za jasna vraj krásne vidno Tatry. Táto obec s približne 5000 obyvateľmi dala Slovensku už 12 kňazov, 3 bohoslovcov a do 13 rehoľných sestier. Otec

Burej, len čo ako správny gazda odhádže sneh, vkročí do maštale, k niekoľkým statným kusom dobytku. Ovce už nemá, len v kúte sa k sebe túli párik baránkov. Agáta sa na ne pozerá s nostalgiou. Kde sú jej ovčiarske časy. Teraz učí v Sečovciach ako katechétka. Okolo sestry pani Heleny, rodnej sestry Agáty, i jej bratov je detská záplava. Dvanásť vnukov sa tmolí okolo hrdého dedka Bureja. Ktovie, či medzi nimi nie je opäť malá budúca rehoľná sestrička alebo kňaz... Obec Závadka je skutočne požehnaná.

Pripravil **Anton Selecký**

Foto: (a)

Najdôležitejší zázrak

V prvý piatok 5. marca 2004 navštívil Sečovce na svojej pravidelnej vizitácii aj košický exarcha Mons. Milan Chatur CSsR. Pri slávení sv. liturgie v Chráme sv. Cyrila a Metoda pripomenul veriacim zjavenie Božského Spasiteľa rehoľníčke Margite Márii Alacoque.

„Zjavuje sa rehoľnej sestre ako Ten, ktorý miluje a sťažuje sa na nelásku ľudí. Zdôrazňuje svoje prisľúbenia tým, ktorí si zachovávajú úctu k Božskému Srdcu a v prvé piatky v mesiaci budú pristupovať ku sv. prijímaniu. Margita Mária Alacoque bola jednoduché dievča, ktoré pochádzalo z dedinky vo Francúzsku“ - povedal Mons. Chatur - „a ktoré slúbilo vo svojom srdci vernosť Bohu.“

„Stretol som sa s názormi, že Cirkev je tá, ktorá prekáža zjaveniam, ktorá nepraje osobe Panny Márie a nezvýrazňuje dostatočne jej úctu. Pravdou je však opak. Mimoriadne pravdy sa opierajú o mimoriadne zjavenia, ako napríklad Margite Márii Alacoque. Ľudia tak málo prežívajú pravdu o Božej láske, že Boh jej dáva zaznieť aj sestre Faustíne v Poľsku, kde hovorí o Božom milosrdenstve, na ktoré ľudia často zabúdajú...“

„Boh nikdy nechce k sebe pritiahnúť človeka cez strach, ale len cez lásku“ - zdôraznil Mons. Chatur a záverom svojej homílie dodal:

„Boh nám dáva pred zrak kríž, na ktorom zomiera Kristus, jeho Syn. V tieto dni sa dostal do popredia film o umučení Krista a dostal sa do paľby kritiky, pretože silne zvýrazňuje jeho utrpenie. Mnohí hovoria, že tento film môže vzbudzovať antisemitské nálady. Tento film však nielen u nich rozochvieva ľudské vedomie. Skôr odchádzame z tohto filmu v hlbokom zamyslení nad Tým, ktorý trpel. Nie za seba, ale za nás. Toto je veľmi dôležité si uvedomiť pre našu vieru.“

Nám kresťanom nie je dôležité hľadať mimoriadne udalosti. Ale vedieť čítať zo znamení týchto čias, ktoré sú badateľné na každom kroku. Boží zázrak sa nám prejavuje v Najsvätejšej Eucharistii. Toto je zázrak - Boh, ktorý sa stal pre nás pokrmom...“ Zaznamenal:

Anton Selecký (krátené)

Správy z hory Zvir

Generálny vikár o. Vladimír Skyba na hore Zvir:

Bud'me podobní Márii

Kríž – téma týchto dní, rezonoval aj v prvú marcovú nedeľu (7. III. 2004) na hore Zvir. Zálaha bielučkého snehu akoby nedávala ešte tušiť blížiacu sa jar. Avšak nič neodradilo dvadsať autobusov pútnikov prísť v túto pôstnu nedeľu na stretnutie s Nepoškvrnenou Čistotou, ktorá nás tu stále očakáva. Príd'me v čo najväčšom počte práve na Nedeľu Božieho milosrdenstva, na ktorú nás ona sama pozvala v poslanstve dňa 3. apríla 1994:

Moje drahé deti! Chcem vás v mene Toho, ktorý svojou láskou premohol smrť, pozdraviť, a teším sa, že môžem byť s vami. Pýtate sa, prečo som prišla. V tento svätý deň vám chcem odpovedať. Prišla som preto, aby som vám pripomenula, že ste boli stvorení pre lásku. Chcem vás naučiť žiť pre lásku. Pozývam vás do Božieho milosrdenstva. A chcem vám dať kus radosti z Neba...

- Z kázne o. generálneho vikára Vladimíra Skybu:

Drahí bratia a sestry, keď sme sa tu zišli, je pekné, ale tvrdé počasie. Ale ani zima ani mráz nás nemôže obrať o pokoj, ktorý dostávame z pravdy, že Boh je s nami a chce byť s nami.

V tomto pôstnom čase vstúpme do slávenia tejto Eucharistie. Tak ako sa modlíme v krížovej ceste vo štvrtom zastavení, že Matka Božia Panna Mária bola na krížovej ceste svojho Syna Ježiša Krista, a ja som pevne presvedčený, že Panna Mária neprišla plakať na krížovú cestu svojho Syna, ani si zúfať, ale ona tam prišla preto, že rozumela tomu, čo robí jej Syn. Pretože ona mala zvestované Slovo, prijala ho a Bohu stále hovorila - buď vôľa Tvoja. Mária prišla na krížovú cestu svojho Syna, pretože rozumela tomu, čo sa deje.

Prichádzame sam preto,

lebo máme svoje vlastné kríže, a ťažko im rozumieme... Ale keď začnem rozumieť Kristovmu krížu, tak potom prijmem svoj vlastný kríž. Pretože Kristov kríž je cesta lásky. Aby sme sa podobali Márii. Lebo cítime, že Mária v našich životoch je mocným elementom. Je niečím zvláštnym. Všetci sme to pocítili na svojich životoch. Ináč by sme tu neboli. Pretože chceme sa jej podobať. Postavme sa teda pod Pánov kríž, aby sme dokázali dvihnúť svoj vlastný.

Kto môže sňať z teba hriech? Iba Božia láska, Božia milosť. Odpúšťajú sa ti hriechy.

Preto vstaň a chod'!

Aké bohaté dnešné slovo! Oslovujúce! Vstaň a chod'! Ja so svojej moci ti to hovorím a svojou milosťou ťa podporujem. Ty môžeš kráčať so svojím krížom. A tvoje uzdravenie bude spočívať v tom, že ty budeš mať silu niesť svoj kríž.

Bratia a sestry! Toto je aj zmysel celého tohto pôstu. Kríž je pre pohanov bláznovstvo, pre židov pohoršením, ale pre nás je znamením spásy. Dnes Ježiš Kristus hovorí pre teba aj pre mňa, pre každého z nás. Ty môžeš dnes vstať, vziať svoj kríž a ísť ďalej. Nejaký problém je odňatý, ale kríža sa vzdať nemôžeme. Vo väčšine prípadov vidíme, že kríž nás veľmi tlačí k zemi.

My často počúvame,

- ešte ťa to neprestalo baviť, v piatok sa postiť? Ešte ťa to neprestalo baviť modliť sa? Ešte ťa neprestalo baviť chodiť sem do Litmanovej? Presne tak hovorí tento svet. Pán sa však nedá zahanbiť vo svojom Slove a je verný vo svojich prisľúbeniach. Tu, na tomto posvätnom vrchu, kde už odznelo toľko modlitieb, mnohí máme túto skúsenosť, že sme mohli zakričať - Boh je mocný a sväté je jeho meno!

Koľko nádherných svedectiev som už počul, keď mi hovorili, že keby do môjho života neprišiel tento kríž, naša rodina by sa rozpadla. A objavil som v tomto kríži Božiu dobrotu. V tomto kríži som objavil Božiu lásku! Zase som sa naučil Bohu hovoriť, že ho mám rád! Lebo som cítil, že ma neopúšťa!

Toto sa učme od Márie,

ktorá verne kráčala po krížovej ceste Ježiša Krista, a stála pod krížom svojho Syna. Aby od neho prijala v osobe Jána všetkých tých, ktorí uverili Ježišovmu menu. Mária aj nás dnes prijíma, aby sme mali silu a odvahu povedať na svoj život - Buď vôľa Tvoja!

Dnes môžem spolu s Ježišom povedať: Do Tvojich rúk odovzďavam svojho ducha! Toto nech je dnes povzbudením do našich ďalších dní.

*Zaznamenal: **anse,***

Foto (a)

Misia Kráľovnej pokoja

Smrť-súčasť života

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- Dňa 4. februára odišiel k Pánovi **Andrija Pavlovič**, brat vizionárky Marije, vo veku 47 rokov. Marija s manželom Pavlom pricestovali na pohreb z Talianska.

V roku 1988 Marija zachránila svojmu bratovi život tým, že mu darovala jednu obličku. V ten deň mala svoje každodenné zjavenie počas operácie, teda v anestézii. Chirurg s veľkým prekvapením konštatoval, že jeho pacientka prežívala niečo celkom zvláštne, úplne nevysvetliteľné z vedeckého hľadiska. Zo skeptika, akým dovtedy bol, sa potom stal zástanca Medžugoria.

Počas posledných rokov Andrija veľa trpel a jeho stav sa postupne zhoršoval. Zanechal ženu a štyri deti. Mnohí pútnici ho poznali, veľmi ľahko nadväzoval priateľstvá. V poslednom čase, napriek tomu, že bol zoslabnutý, zhotovoval ružence z kamienkov z Podbrda, aby uživil svoju rodinu. (Vďaka všetkým, ktorí mu pomáhali tým, že ružence kupovali!) Teraz bude pomáhať on nám! **Andrija bol živým príkladom ôsmich blahoslavenstiev.** Svoj kríž niesol s pozoruhodnou pokorou, tichý a usmievavý v trápení.

Napriek svojim krížom (napr. celé roky 3 x týždenne dialýza) stále sa zdôveroval Bohu a ďakoval mu. **Večer, keď zomrel, sme s ohromením sledovali, aký pokoj vyžaroval z jeho tváre, s tým ľahkým radostným úsmevom, ktorý nám tak trochu pripomínal (posmrtnú) tvár otca Slavka, pred troma rokmi (24. 11. 2000).**

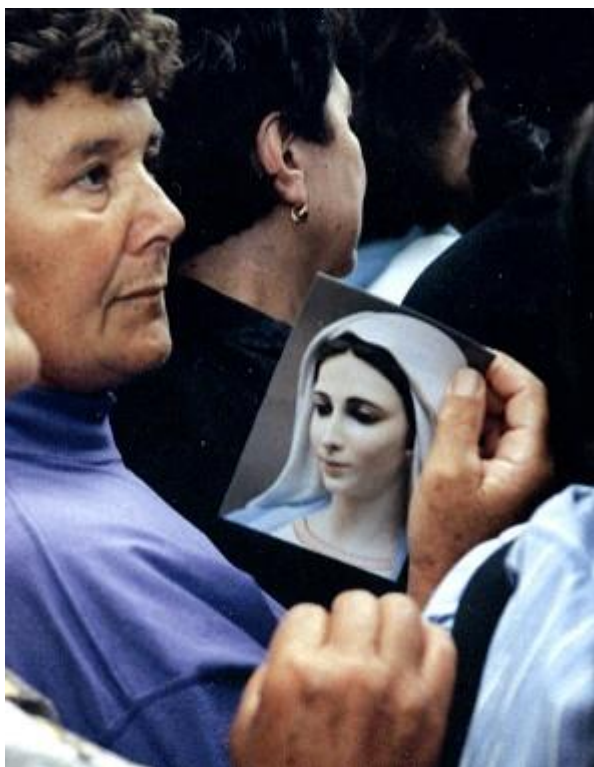
Pravda, nechcem Andrijovi preukázať zlú službu tým, že by som vo vás vzbudzovala myšlienku, že počet modlitieb bol zaňho už dostatočný, že je určite v nebi a že teda nepotrebuje naše príhovory! Naopak, prečo za neho ešte neobetovať Bohu aspoň jeden Otčenáš, Zdravas a Sláva Otcu? A ak je už v nebi, Pán to použije pre inú dušu, ktorá potrebuje pomoc. V Medžugorí nás Panna Mária vyzýva, aby sme sa každý deň modlili za duše v očistci! Tiež hovorí, že si tým získavame „orodovníkov, ktorí nám pomôžu v živote“. (6. 11. 1986)

Dedina Medžugorie si ešte zachováva tradíciu, ktorá vymizla z mnohých krajín: keď niektorý obyvateľ umiera, na kostole zvoní umieračik, a tí, ktorí to počujú, sa pomodlia, aj keď ešte nevedia, o koho ide. Potom, pri večernej omši, kňaz oznámi zhromaždeným veriacim to úmrtie a uvedie i hodinu pohrebu (ktorý tu býva hneď na druhý deň). Potom sa všetci postaví a pomodlia sa za zosnulého Otčenáš, Zdravas, Sláva Otcu.

Tradícia ďalej dovoľuje nechať rakvu otvorenú až do odchodu na cintorín, takže tí, ktorí si to želajú, sa môžu k nej priblížiť a pomodliť sa v blízkosti mŕtveho priateľa. Tu smrť neukrývajú, nie je tabu. Aj malé deti vedia: takto sa vrátíme k Bohu po skončení života, je to normálne, smrť je súčasťou programu, na zemi nie sme navždy. Rakvu nesú štyria muži, zatiaľ čo sa kňazi modlia za mŕtveho. Po pohrebe pozostalí organizujú zbierku na sväté omše za dušu, ktorá vstúpila do večnosti. Obyčajne susedia a blízki sa ujímajú konkrétnych úloh: napr. varia v dome zosnulého, aby rodina mohla privítať hostí.

- Panna Mária vo svojich posolstvách hovorí ako židovská matka: používa slová, ktoré sa nám zdajú bežné, ale ktoré v biblickej reči majú veľmi špecifický význam.

Vo svojom poslednom posolstve (25. 1. 2004) napr. používa výraz „**poznať**“. Aby sme pochopili hĺbku, s akou nám chce niečo oznámiť, pozrime sa bližšie na toto hebrejské slovo v súvislosti: „**tí, ktorí nepoznali Božiu lásku**“.

Výraz „poznať“ tiež prejavuje celú svoju silu už na začiatku biblických príbehov, pretože je to slovo, ktoré sa používa na označenie manželského vzťahu, ako v Gn 4, 1: **„Adam potom poznal svoju ženu Evu a ona počala a porodila Kaina...“** Nachádzame to aj v evanjeliu v súvislosti s Máriou a Jozefom: **„Jozef prijal svoju manželku, ale nepoznal ju...“** (porov. Mt 1, 24-25). Tieto úryvky ukazujú rozsah a hĺbku intimity medzi tým, kto poznáva a tým, kto je poznávaný. Poznať, to znamená spojiť sa s poznanou realitou a v tomto intímnom vzťahu sa ňou nechať pretvoriť, ako to robia manžel a manželka.

Tento intímny spôsob poznávania získava všetky svoje rozmery, keď ide o lásku k Bohu, čo je najvyššou skúsenosťou človeka. Vo svojej Veľkňazskej modlitbe hovorí Ježiš svojmu Otcovi: **„A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista“** (Jn 17, 3). Poznať Boha, to je - jednoducho - žiť! Byť živý, a to pre večnosť! **„...a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá“** (Ef 3, 19).

Teraz môžeme vnímať celou silou Máriine posolstvá, keď hovorí o tých, **„ktorí nepoznali Božiu lásku“**. Ona, v

dokonalom svetle neba, nás vidí tak, ako sme, ale vidí tiež Boží zámer s nami, a teda nesmierne bohatstvo, o ktoré prichádzame, keď nepoznávame Boha. My žízňime po mieri a šťastí, a prechádzame okolo darov, ktoré nám Boh ponúka zadarmo! Ako Matka, Mária tým nesmierne trpí, a preto nás s oduševnením pozýva k modlitbe za neveriacich, k tomu, aby sa pre nás stalo neznesiteľným pomyslenie, že jedno jediné z jej detí je obrané o šťastie poznávať Boha. Avšak nepočíta s nami iba vo vzťahu k „neveriacim“, ale i k nám samotným, čo v sebe máme zóny neviery, domény nášho života, kam Boh nebol ešte pozvaný, aby tam kraloval: práca, citový život, peniaze, voľný čas, telo, sexualita, minulosť, naše plány do budúcnosti atď. Gospa nás pozýva k vnútornej jednote, želá si, aby sme boli „úplní“, „naplnení“ ako ona, v plnosti nášho ľudského povolania, ktorým je láska.

Skutočne, **„... kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha..., lebo Boh je Láska“** (porov. Jn 4, 7-8).

Jedného dňa Marija tlmočila slová Gospy: „Kostoly sú plné neveriacich.“ (Gospa však nehovorí „neveriaci“, ale: „tí, ktorí ešte nepoznali Božiu lásku“.) Prekvapená Marija namietla: **„Ale keď ľudia prichádzajú do kostola, znamená to, že sú veriaci!?“** Panna Mária odpovedala: **„Niektorí prichádzajú do kostola, aby sa stretli s priateľmi, alebo tradične, ale neprichádzajú, aby sa stretli s Bohom. Tí nepoznajú Božiu lásku.“**

O tomto nesúlade hovorí aj Ježiš, keď sa obracia k tým, ktorí neprávom tvrdia, že Boha poznajú: **„...hovoria, a nekonajú“** (Mt 23, 3). A sv. Pavol: **„Vyznávajú, že poznajú Boha, ale skutkami ho popierajú; sú odporní, neposlušní a neschopní nijakého dobrého skutku“** (Tít 1, 16). Hriech to je, ktorý v človeku rozbil vnútorný súlad medzi poznávaním srdca a „hlavy“.

Drahá Gospa, my ešte ani zďaleka nepoznávame Boha!

Ty, ktorá si celou svojou bytosťou v spojení s ním, príd' nám na pomoc!

Sr. Emmanuela

Medžugorie 15. februára 2004

Posolstvo zo zjavenia pre Mirjanu

(18. marca 2004)

Zjavenie sa uskutočnilo v deň narodenín vizionárky Mirjany, ako jej Panna Mária sľúbila, a to v areáli komunity Cenacolo (Komunita sestry Elvíry).

Tentoraz o 14.00 h nám Panna Mária odovzdala nasledujúce posolstvo:

„Drahé deti! Aj dnes, hľadiac na vás srdcom plným lásky, chcem vám povedať, že to, čo úporne hľadáte, po čom túžite, dietky moje je tu pred vami. Stačí, aby ste očisteným srdcom dali môjho Syna na prvé miesto a otvoria sa vám oči.

Poslúchnite ma, a dovoľte mi, aby som vás v tom matersky viedla.“ (r)

Duchovné cvičenia u P. JOZA ZOVKA

Poistenie do zahraničia si každý platí individuálne.

Poplatok za dopravu je nutné zaplatiť do 10.4. 2004 na účet:

Ol'ga Merkovičová, Kyjevská 17, 934 01 Levice

VÚB - Levice, číslo účtu: 1433635356/ 0200

Počet účastníkov je limitovaný.

Treba priniesť so sebou: Bibliu, poznámkový blok, prezúvky a stravu na 2 dni do Medžugoria - (na DC v Širokom Brijegu je strava od nedele večera - do štvrtka doobeda celodenne zabezpečená - plná penzia).

Kontakt a informácie: **Ol'ga Merkovičová, Medjugorje, Tel/fax: 00387- 36- 651 336,**

Mobil : 00387- 63- 320 757, E-mail: anton.merkovic@tel.net.ba

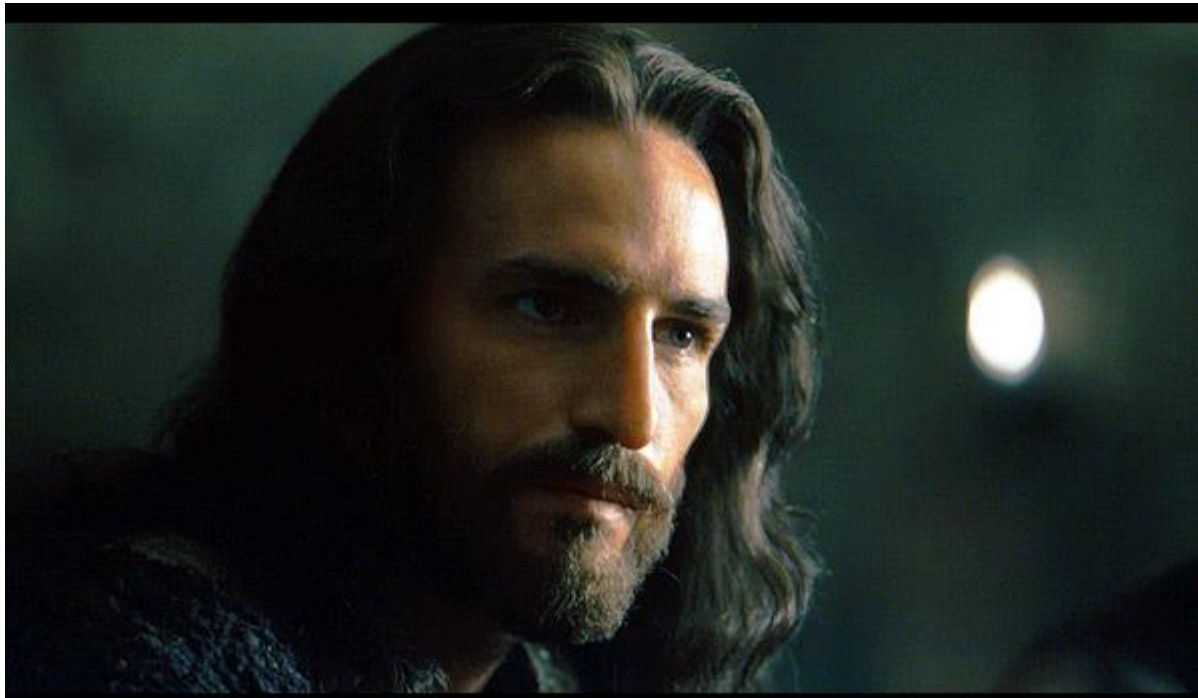
Trasa autobusu: Prešov, Žilina, Trenčín, Bratislava - Medžugorie a späť.

Veľká noc

Umučenie nášho Pána Ježiša Krista

Dokonané je!

Podľa vizionárky Kataríny Emmerichovej spísal Klement Brentano. (Úryvky z diela)

Keď Ježiš oznámil svojej Matke, čo preňho nastane, prosila ho dojemne, aby ju nechal umrieť s ním. Objal ju svojou pravou rukou a privinul na svoje prsia.

Všetci si vzali svoju novú obuv, biely kabát ako košeľu a plášť. Šaty si prepásali a široké rukávy vyhrnuli. Stôl mal tvar polkruhu. Ježiš sedel na vonkajšej strane uprostred. Ježiš rozlomil jeden veľkonočný chlieb a časť z neho prikryl. Druhú polovicu rozdelil. Potom zasa priniesol pohár s vínom. Ježiš však poďakoval a nepil z neho. Povedal: „**Vezmite víno a rozdeľte sa, lebo ja od tejto chvíle nebudem piť už víno, až v kráľovstve Božom.**“ Videla som, ako všetci apoštoli poznávajú svoje hriechy a ľutujú ich. Len Judáš tak neurobil.

Potom zamkli dvere

Všetko sa dialo veľmi tajomne a slávnostne. Majster zaujal miesto medzi Petrom a Jánom. Potom zdvihol misku s veľkonočnými chlebmi obidvomi rukami, hľadel k nebu, modlil sa, obetoval znovu misku, položil ju a prikryl. Spasiteľ sa stával stále vrúcnejším a povedal, že im chce dať teraz všetko, čo má, totiž samého seba. Teraz vzal misku s chlebmi a povedal: „**Vezmite a jedzte, toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás!**“ Pritom pohol pravou rukou nad nimi, akoby žehnal. Najprv podal Sviatosť Petrovi, potom Jánovi. Nechal Petra a Jána napiť sa z kalicha. Ján potom nalieval lyžičkou svätú krv z kalicha do pohárov a tie potom Peter podával apoštolom.

Ďalej im povedal, že po prijatí Ducha Svätého sami budú môcť konsekrovať chlieb a víno a že potom majú vysvätiť ostatných apoštolov. Všetko, čo robil Ježiš pri ustanovení najsvätejšej Večere, stalo sa veľmi tajným a učilo sa o tom ako o tajomstve.

Ježiš vzal Petra, Jakuba staršieho a Jána so sebou a išiel s nimi do Olivovej záhrady. Obzrel sa okolo seba a videl zo všetkých strán úzkosť a pokušenie ako mrak plný strašných obrazov, ktorý sa blížil k nemu. Obrazy všetkých hriechov od pádu prvých ľudí až do konca sveta.

Žiaden jazyk nie je schopný vypovedať, akú hrôzu a aké bolesti musela zakúsiť Ježišova duša pri predstavovaní jeho zadosťčiniaceho utrpenia. Z tela mu vyrazil krvavý pot.

Videla som diabla

- v rôznych podobách, tiež som videla, ako mnohí zo sektárskych vodcov hanobili kňazstvo Cirkvi, popierali prítomnosť Kristovu v tajomstve, Kristove vlasy, ktoré mával rovno rozčesané, boli zlepené s krvou a roztrapatené.

Tu som videla anjela zlietajúceho z neba. Objavil sa v dlhom, vlajúcom, okrášlenom rúchu ako kňaz a niesol pred hrudou malú nádobku podobnú kalichu pri Poslednej večeri. Nad kalichom sa vznášalo malé, tenké, červenkasté žiariace sústo. Anjel natiahol ruku k Ježišovi a keď on vstal, podal mu sústo do úst a dal mu napiť z kalicha. Ježiš teda dobrovoľne vzal na seba utrpenie a zároveň sa posilnil.

Judáš už niekoľko mesiacov

klamal druhých a kradol, schovávajúc si z almužny vždy niečo pre seba. Dohovoril sa, že pozdraví Majstra bozkom. Prichádzajúci oddiel pozostával z dvadsiatich mužov. Tu sa Ježiš priblížil k hlučnej tlupe a nahlas povedal: „**Koho hľadáte?**“ A odpovedali mu vodcovia vojakov: „**Ježiša Nazaretského!**“

Ježiš im odpovedal: „**Ja som to!**“ Sotva to Pán vypovedal, vojaci boli ako křčom zasiahnutí, tlačili sa späť a jeden cez druhého padali na zem... Tu pristúpil Judáš k Ježišovi, objal ho a bozkal.

Peter sťal mečom kus ucha Malchusovi, služobníkovi najvyššieho kňaza. Ten padol na zem pri Ježišovi. Ježiš povedal Petrovi: „**Peter, schovaj meč do pošvy. Kto mečom bojuje, mečom zahynie. Myslíš, že by som nemohol prosiť svojho Otca, aby mi poslal viac než dvanásť légii anjelov?**“ Pristúpil k Malchusovi, dotkol sa jeho ucha a modlil sa. Tu sa ucho ihneď uzdravilo. Učeníci sa rozprchlí na všetky strany.

Pravé zápästie Ježišovi pripútali na ľavú ruku pod lakťom a druhé podobne. Okolo bedier mu dali široký opasok s dovnútra naježenými kľincami. Na krk mu hodili pás s ostňami dovnútra. Na štyroch miestach opasku priviazali dlhé povrazy, ktorými mohli Ježiša ľubovoľne mykať. Kati bili Pána uzlovými povrazmi. Ježiš bol bosý. Hodili ho z mosta do potoka Cedron. Ešte nebola polnoc. Z brány vyšlo na posilu ďalších 50 vojakov. Celú štvrt Ofel dali obsadiť vojskom, lebo Kristus tu pôsobil, uzdravoval a mal tu veľa prívržencov. Ježiš niekoľkokrát padol na zem. Museli mu popustiť povrazy, aby nezomrel skôr, než ho privedú.

Od Olivovej hory k Annášovmu domu Pán padol sedem krát. Dobré zmýšľajúci ľudia sa nad tým všetkým pohoršovali. Mnohí z nás by sa boli so zástupom vtedy vytratili.

Jeden sluha udrel Krista plechovou rukavicou do tváre. Ježiš padol zo schodov. Kati ho bili do tyla, do bokov, po rukách a bodali ho prútmi. Pána trhali za vlasy a bili pästami. Sprostým svedkom boli ihneď vyplatené peniaze, ktoré prejedli a prepili. Počas jednania niektorí ľudia trhali Ježišovi vlasy a fúzy. Vyzliekli mu jeho pletené šaty. Pľuvali na neho. Ježiš sa modlil v duchu za svojich trýzniteľov. Do nádoby plnej splaškov namáčali handru a ňou ho špinili.

Krista odvedli do žalára

Časť pivnice, kde bol Ježiš väznený u Kajfáša ešte dnes stojí. Pán sa modlil vo väzení k svojmu nebeskému Otcovi. Mal zviazané ruky. Uviazali ho k nízkemu stĺpu a nedovolili mu, aby sa oprel. A ja som úbohá hriešnica, aj za mňa Pán tol všetko trpel. V deň súdny si všetci uvedomíme, ako sme sa svojimi hriechmi účastnili umučenia Syna Božieho.

Kristus mal tvár od rán opuchnutú a zhnednutú. Duša Panny Márie ho ustavične videla pri celom jeho umučení.

Bolo asi šesť hodín ráno, keď prišiel zástup pred Pilátov palác. Záhrady spájajú Pilátov palác s domom jeho manželky Klaudie Prokuly. Klaudia zaprisahala Piláta, aby nekrivdil Ježišovi.

Vojaci vliekli Pána okolo celého dvora, pričom Pán svojou svätou hlavou narážal o stĺpy a rohy stien. Niekoľko sto vojakov a sluhov Herodesových ho mučilo. Bili ho palicami po hlave. Ježiš trpel nesmierne bolesti. Videla som, ako mu tiekla prúdom krv z hlavy a ako trikrát spadol. Bili ho do hlavy, kopali. On sa však modlil, aby nezomrel skôr, než za nás všetko vytrpí. Panna Mária so ženami videla, ako Ježiša vedú. Ježiš padol na mramorové schody a z jeho hlavy vystrekla krv. Jeho nepriatelia sa tomu smiali.

K bičovaniu boli privolaní šiesti otroci z Egypta. Bili Pána pästami a lanami. Ruky mu priviazali do výšky na kruh, čo bol na stĺpe, čím mu vystreli celé telo do výšky, takže nohy, dolu pevne priviazané k stĺpu, sa sotva dotýkali zeme. Dvaja ho bičovali. Zvíjal sa bolesťou, nariekal a vzdychal. Kati sa opili z obsahu džbána. Po štvrt hodine prestali prví dvaja Krista biť. Jeho svätá krv prúdila na zem. Kristus sa triasol a mykal sebou.

Teraz prišli ďalší dvaja kati a začali Ježiša bičovať. Mali nové trnité prúty s uzlami a háčikmi. Keď začali šľahať, popraskali všetky podliatiny, krv začala striekať na všetky strany. Pán bedákal, mykal sebou, lebo trpel hrozné muky.

Dvaja ďalší bili Ježiša

malými retiazkami a remienkami, pripevnenými na krátkom železnom držadle a na konci mali železné háčiky. Vytŕhali nimi celé kúsky kože a mäsa. Jeden z nich mal v ľavej ruke tenší prút a tým rozšľahal Spasiteľovu tvár. Hrozné bičovanie trvalo už asi trištvrte hodiny, keď pribehol cudzí, nepatrný mužík, ktorého príbuzného kedysi Ježiš uzdravil zo slepoty... Prerezal Ježišove povrazy, ušiel a skryl sa v dave. Ježiš klesol na zem, do vlastnej krvi.

Trhal sebou v bolestiach. Potom ho kati kopali a bili. Potom strhli Spasiteľovi z poraneneho tela šaty, navliekli mu starý, červený, roztrhaný vojenský plášť. Posadili ho na stoličku s črepmi a kamením. Na hlavu mu nasadili trňovú korunu. Trne obrátili úmyselne najviac dovnútra. Vzali mu potom z ruky trstinu a bili ňou do koruny tak silno, že sa mu hneď oči zaliali krvou. Pľuvali mu do tváre. Zvalili ho so stoličkou a znovu ho na ňu posadili. Pán dostal horúčku od rán a triasol sa.

Pilát vyriekol:

„Odsudzujem teda Ježiša Nazaretského, kráľa židovského k pribitiu na kríž!“ Klaudia toho večera tajne opustila palác a ušla k svätým ženám, ktoré ju ukryli v Lazárovom dome. Neskôr sa stala kresťankou.

Ježiš musel namáhavo zdvihnúť ťažké brvno kríža na pravé rameno a pravou rukou ho objať. Ramená kríža boli v tvare „V“. Boli menšie než kolmý kmeň. Každé rameno bolo zvlášť zasadené a upevnené kolíčkom. Teraz išiel náš Pán a Spasiteľ zohnutý pod ťarchou kríža, unavený a klesajúci od bičovania, rozodratý a rozbitý. Od včerajšej večere bol bez jedla a nápoja, bez spánku, ustavične smrteľne týraný stratou krvi, ranami, horúčkou. Mykali s ním povrazmi dopredu a dozadu. Rúcho sa mu lepilo na novootvorené rany. Spasiteľ spadol na kameň celým telom a kríž padol vedľa neho. Kliali a kopali ho. Jeden z najsprostších zobral kliniec a pridržal ho Panne Márii pred očami. Ježiš sa pozrel súcitne na Matku Božiu. Tu sa potkol a upadol po druhýkrát.

Mária klesla vedľa Ježiša

na kolená a objala ho. Pred bránou starého mestského múra znovu spadol. Ležal na zemi celkom bez vlády a vôbec sa nemohol vzchopiť. Kati ho nemohli postaviť pomocou lán. Tu práve kráčal Šimon Cyrenejský. Bol to pohan. Bol záhradníkom. Chytili ho a donútili, aby mu pomohol niesť kríž. Veronika padla na kolená a podávala Ježišovi ručník: „**Ráč dovoliť, aby som osušila tvár svojho Pána.**“ Ježiš si ľavou rukou pritisol ručník na tvár a potom ho s vďakou podal naspäť.

Kati na Kalvárii

slúžili Židom a Rimanom za peniaze. Boli to Chamiti. Pánovi strhli plášť, odňali putá, cez hlavu mu zvliekli vrchné vlnené biele rúcho. Strhli mu korunu z hlavy a cez hlavu mu zvliekli suknicu. Ježiš mal rameno otvorené až do kosti. Teraz mu strhli aj prikrývku z bedier. Tak tu stál Syn Boží obnažený. Hanbou sa zohol. Mária sa vrúčne modlila a už si chcela z hlavy strhnúť závoj, predrať sa medzi katmi a dať ho svojmu

Synovi, aby mohol zakryť svoju nahotu, ale Boh ju vypočul, lebo v tom okamihu pribehol muž a podal Pánovi kus plátna. Bol to Jonadab, z krajiny betlehemskej.

Ježiša zvalili na kríž, na chrbát, natiahli jeho pravú ruku až k vyvrtanej diere pre klinec na pravom brvne a pevne ju priviazali. Jeden kľáčal na jeho svätých prsiach a držal mu otvorenú dľaň. Druhý nasadil dlhý silný klinec a začal búchať železným kladivom.

Sladké, jasné, žalostné záúpenie sa vydralo z úst Spasiteľových. Krv vystrekovala na paže katov. Žily v ruke boli pretrhnuté a trojhranným klincom vtlačené do klincovej diery. Klince boli hrubé ako palec, na druhej strane ako malíček. Potom mu natiahli ľavú ruku, priviazali a zistili, že od konca prstov chýbajú ešte dva cóny k diere pre klinec.

Preto ľavicu odviazali a nasadili povraz na zápästie, potom sa opreli o kmeň kríža a ťahali tak prudko a silne, až ruka dosiahla diery. Ježiš pritom bolestne stonal, lebo mu napínaním natiahli obidve ramená. Aj na lakťoch bolo vidieť konce obidvoch kostí. Pribili druhý klinec. Krv striekala.

Na kríži bola jamka pre päty. Lenže nohy mu nedočiahli tak ďaleko. Priviazali mu na pravú nohu povraz a ťahali takou mučivou silou, až sa noha dotkla podstavca. Potom ju pevne priviazali. Telo bolo napäté tak hrozne, že až prsia Ježišove praskali a Pán hlasne nariekal: „**Ó, Bože!**“ Potom mu silne natiahli ľavú nohu a previazali cez pravú. Prerazili mu ju tenším klincom s rovnou hlavičkou. Nato vzali veľký klinec a prerazili mu ho s veľkým násilím cez ranu ľavej nohe do pravej, ktorá ležala pod ľavou, a ďalej do kmeňa kríža. Pri pribíjaní nôh som napočítala 36 úderov kladivom.

Päť kríža opreli o veľký kameň, povrazy ovinuli okolo stĺpikov. Mnoho katov ťahalo povrazmi kríž do výšky. Kríž vpadol do jamy. Celý sa zatriasol nárazom. Ježiš hlasne zabedákal. Ťarcha rozpätého tela ťahala dolu, rany sa natrhli, krv tiekla hojnejšie a vymknuté kosti zaškrípali. Odviazali povrazy, ktorými bol priviazaný o kríž. Krv začala znovu prúdiť, rany znovu rozboleli. Ježiš visel sedem minút ako mŕtvy. Pod ťarchou trňovej koruny sklonila sa najsvätejšia hlava na prsia a krv rinúca sa z nespočetných rán zaliala oči, vlasy, ústa. V pramienkoch tiekla po rukách dolu.

Ježišovi vystúpil studený pot na telo. Ján stál pod krížom a utieral nohy Pánovi potným ručníkom. Magdaléna, zničená bolesťou, sa opierala o zadnú stranu kríža. Najsvätejšia Panna stála medzi krížom svojho Syna a krížom kajúceho lotra, opretá o ramená Márie Kleofášovej a Salome.

Tu Ježiš povedal: „**Dokonané je!**“ Potom zdvihol hlavu hore a zvolal: „**Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha!**“ Potom naklonil hlavu a vypustil svoju dušu.

Pripravil: **Michal HARGAŠ**

Ilustračné foto: (a)

K filmu Umučenie Krista

Film „Umučenie Krista“ prevaľcuje Európu

Šoková terapia Kalvárie

(Správa bezprostredne po predpremiére v USA od Uwe Siemona-Netta)

Dve hodiny po vzhladnutí scény ukrižovania ležia moje prsty na klávesnici počítača a nekontrolovane sa trasú. Moja žena nesmie ku mne prehovoriť. Môj pulz je celkom očividne stále veľmi vysoký, taký, aký bol počas celej premiéry Gibsonovho filmu „Umučenie Krista“.

Za 48 rokov svojho povolania som zažil všeličo strašné. Môj život bol často v nebezpečenstve. Ale taký neschopný ovládnuť svoje vzrušenie som ešte nikdy nebol. Musím sa o to pokúsiť. Ak toto dielo nebude mať žiadne účinky na našu upadajúcu západnú spoločnosť, potom beda nám! To hovorím nielen ja, ale aj jeden môj britský kolega, vedľa ktorého som dlho mlčky sedel v taxíku po predstavení vo Washingtone: „**Som ostrasení až do dna,**“ zašepkal. „**Umučenie Krista musí prevaľcovať Európu.**“ Tento kolega je inak veľmi nudný spoločník: je to hospodársky novinár.

Nič protižidovského

Skôr než v sále zhaslo svetlo, diváci mali groteskne veselú náladu, akoby šlo o to, zhodnotiť nejaký nový kriminálny film. Niektorí si priniesli plastické vrecúška s popcornom a v sále bolo cítiť vôňu z tuku. **Odsúdia títo ľudia Gibsona za antisemitizmus? Keď som sa po predstavení rozhladol okolo seba, bol som si istý, že väčšina z nich skôr dá za pravdu rabínovi Danielovi Lapinovi.** Lapin, prezident najväčšej židovskej organizácie v USA „Toward Tradition“ (Vpred k tradícii), dal svojim spoluveriacim na vedomie: „To bude najserióznejší film, aký kedy bol natočený a vojde do dejín... Bude inšpirovať milióny kresťanov k ešte vášnivejšej viere. Premení obrovské množstvo Američanov vzdialených od viery na kresťanov. Jedného dňa sa tento film stane predchodcom tretieho najväčšieho prebudenia Ameriky.“

Michael Medved, jeden z najvýznamnejších intelektuálov USA, pripomína svojim spoluveriacim: „Tento film nie je o Židoch, ale o jednom zvláštnom Židovi, ktorého Gibson a dve miliardy ďalších uctievať ako Mesiáša a vteleného Boha.“ Neoprávnená výčitka antisemitizmu „môže skôr vyvolať antisemitské reakcie ako samotný film“. Na filme ‚Umučenie Krista‘ nie je vôbec nič antisemitského. Bolo celkom zbytočné z titulkov tohto filmu, ktorého aktéri hovoria len po latinsky a aramejsky, odstraňovať titulok: „Jeho krv na nás a na naše deti.“ (Mt 27, 25). V tomto filme nejde o nič iné než o Kristovu krv, ale to musíte správne pochopiť. Gibson je katolícky tradicionalista, z motívov krvi utkal správny výraz eposu, ktorého nemilosrdný realizmus nedá návštevníkom kina dlho spať.

Mária Magdaléna (Monika Belluciová), Panna Mária (Maia Morgensternová) a Ján (Christo Jivkov)

„Ja a moje hriechy...“

Krv, ktorej vo filme tečie mnoho, a napriek tomu ani milimeter navyše (pretože to je vlastne posolstvo filmu), zviditeľňuje mučenie a zároveň očistenie. Kresťanská teológia vždy objasňovala tieto dve stránky, že Kristovo dielo a utrpenie patrí celému ľudstvu. Iba nacisti urobili z citátu z Matúša (27, 25) zámienku na nenávisť voči Židom. Ale nacisti neboli kresťania a tí kresťania, ktorí sa s nimi spojili, boli v podstate úbohí odpadlíci. To, čomu skutoční kresťania na túto tému veria už 2000 rokov, neformuloval nikto lepšie ako **Paul Gerhardt** a nikto to lepšie nezhudobnil, ako **J. S. Bach** v Jánových pašiách: „Ja a moje viny, ktorých je ako zrníek piesku v mori, tie ti spôsobili túto ťažkú situáciu, ktorá ťa bije, a priviedla zástup tyranov.“

Gibsonov film je dobrým podnetom, aby sme znovu nahliadli do stredovekej literatúry. Tá vychádzala z toho, že každý text Biblie má viac významov, napr. jeden historický, jeden duchovný, jeden mravný. Podľa tohto pravidla interpretuje americký katolícky teológ **Jozef Di Noia** zvolanie: „Jeho krv na nás“ nie iba ako volanie vyprovokovanej luzy, ale tiež ako modlitbu, ktorú Matúš do tohto textu prijal. Tým chce povedať: Nech stečie jeho krv na nás a na naše deti, aby nás očistila. Od čoho? Od dedičného hriechu, na ktorý nie je žiadny iný prostriedok.

Ako očistná sprcha

Kto sleduje „Umučenie Krista“ pozorne, zistí, že filmové scény od samého začiatku až po poslednú udalosť (či už je to bičovanie, Claudia, Pilátova žena, ktorá podáva Ježišovej Matke a Márii Magdaléne biely ručník, aby utrel z kamennej dlažby krv po zbičovanom Ježišovi - o tom Biblia nehovorí -, alebo Veronika, ktorá tiež nie je biblickou postavou, utiera ručníkom Ježišovu tvár, keď nesie kríž, alebo je to krv, ktorá tečie z Ukrižovaného - ako zadná clona sa strieda so scénami z Poslednej večere; alebo je to krv a voda z otvorenej rany v boku práve zomrelého Krista, ktorá steká na postavy pod krížom ako očistná sprcha - na obe Márie, na Jána, na legionára, ktorý pochopil, kto to práve zomrel) - to všetko nepochybne je pre kresťanov taká šoková terapia, aká tu ešte v takej miere nikdy nebola.

„Je proste smiešne tvrdiť, že tento film sa obracia proti určitej národnej skupine,“ povedal mi po predpremiére môj britský kolega. „Gibson sa obracia na nás všetkých.“

Ďalej pomôže iba modlitba

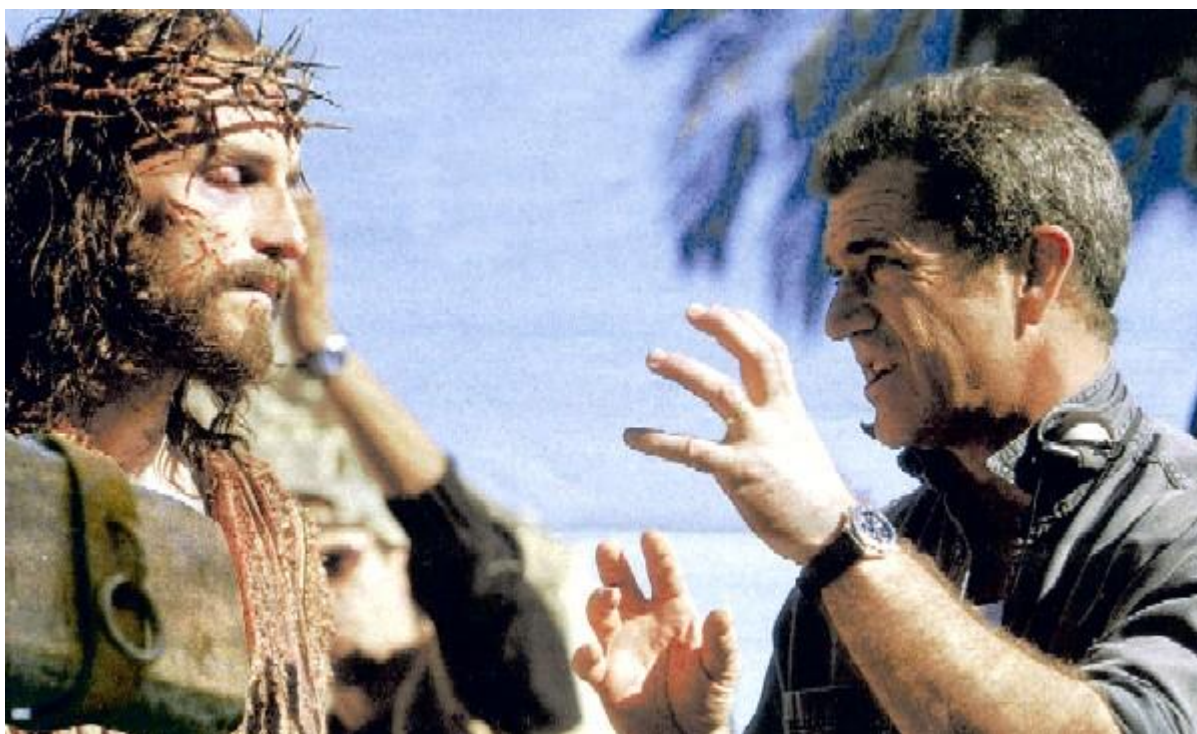
Možno je rabín Lapin príliš veľký optimista. Je možné, že Európania i Američania sú už skutočne takí cynickí, že Gibsonov otras im neprinesie ovocie. Dúfam však, že to tak nebude. Dúfam, že milióny

divákov, ktorí pôjdu do kina, budú po prejekcii ako ja - roztrasení celé hodiny a pochopia, že po tomto filme pomôže iba jedno. Teraz je už dlho po polnoci. Pokúšam sa pohľadiť svoju dušu, keď si púšťam CD s Bachovými pašiami podľa Jána vo svojom počítači. Súčasne prichádza verš Paula Gerhardta, ktorý ako by tomu, čo som pred niekoľkými hodinami videl, dáva správny rozmer: „Ja som ten, kto musí činiť pokánie zavesený v pekle za ruky i nohy. Putá a údery, ktoré si vytrpel, si zaslúžila moja duša.“

Jim Caviezel, predstaviteľ Krista vo filme „Umučenie Krista“ - hovoril o svojej úlohe tiež s pápežom. Ešte keď študoval scénar, diskutoval o ňom s pápežom. Povedal, že to bol veľmi priateľský rozhovor. Caviezel je praktizujúci katolík.

(ZATL)

Ilustračné foto: (a)

Režisér a producent Mel Gibsom dáva pokyny predstaviteľovi Ježiša Jimovi Caviezelovi

Vďaka ti, Mel!

Film Mela Gibsona ešte ani nie je v našich kinách, a už sa o ňom píše v dennej tlači a časopisoch. Zrazu sa z neho stáva téma číslo jedna.

Kríž na vás pozerá z farebných magazínov, vzbudzuje ostrú polemiku, búrku súhlasu aj nevôle. Zdá sa, že Mel Gibsom je génius. Udrel priam kladivom na neuralgický bod tejto doby, ktorá chce čo najviac zabudnúť na Krista, urobiť z neho pochybnú historickú postavu a zmiesť zo sveta celé kresťanstvo. **Vďaka ti, Mel!**

„Pokúsím sa mlčať, zatiaľ čo na mňa budú strieľať z kanónov“ - povedal 48-ročný Gibson v rozhovore pre nemecký dvojtýždenník TV Movie. „Pre tento film som prešiel peklom“ - zdôraznil.

Predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky arcibiskup John P. Foley v rozhovore pre americkú CNS povedal: „Ja osobne som pri pozieraní tohto filmu musel myslieť na hriechnosť každého z nás. Vatikán zdôrazňuje, že film kladie vinu za Kristovu smrť všetkým ľuďom. Ale mnohí židia vnímajú tento film inak: na záver majú dojem, že síce vinní sú všetci, ale židia viac ako tí ostatní“ - hovorí arcibiskup Foley. **Bulvárna tlač vychytáva horúcu tému.** Distribútori filmov sa tešia na „kasový trhák“.

Ale napríklad Židovská organizácia pre ľudské práva Anti-Defamation League (ADL) apeluje na všetky biskupské konferencie sveta, aby pripomínali náuku Druhého vatikánskeho koncilu a ľuďom vysvetľovali, že film Umučenie Krista je „Gibsonovou verziou evanjelia, nie Evanjelium samotné“. Mel Gibson sa práveže presne držal Evanjelia - a boli to práve jeho oponenti, ktorí ho donútili vyškrtnúť známy citát židovského veľkňaza :„Jeho smrť na nás a na naše deti!“ Týmto sa táto veta stáva nesmrteľnou viac, ako keby sa o nej vôbec nehovorilo.

Zdá sa, akoby nastala opäť chvíľa pravdy. **Film Umučenie Krista rozrezáva ako žeravý nôž spoločnosť na dve časti.** Azda najviac sa odhalil denník SME apokalyptickou kritikou Mela Gibsona od autora **Daniela Jonaha Goldhagena** pod titulkom Pomsta a obnovenie kresťanského kultu smrti. (6. marca 2004). Je zaujímavé, že tie kruhy a spoločenské zložky, ktoré sa najviac pričiňujú o šírenie násilia a kultu smrti, sa zrazu pohoršujú! **Podľa autora - Gibson vyzbrojený nezničiteľným médiom obnovuje najhnusnejšiu klebetu prvých dvoch tisícročí – totiž, že židia sú vinní za smrť Boha. ...Židia pocítia prvý náznak pomsty, ktorá čoskoro príde a bude trvať po väčšiu časť prvých dvoch tisícročí** - horlí Jonah Goldhagen.

Záverečná veta tohto „politológa a profesora“ je však prorocká: Gibsonovo Umučenie Krista tu môže byť navždy. A zasiahnuť miliardy ľudí.

Áno, film Mela Gibsona Umučenie Krista určite zasiahne miliardy ľudí – ale nie tak, ako myslí Jonah Golhagen. Tento film sme tu už dávno potrebovali. Vďaka ti ešte raz, Mel!

Anton Selecký

Slovo mladých

Sväté písmo - Kniha kníh

Sú ľudia, ktorí si knihy vyberajú podľa hrúbky: vraj čím tenšia, tým lepšia. Môže byť taká zaujímavá, že ju človek prečíta už v kníhkupectve. Aspoň ušetrí...

Jedného dňa náš čitateľ zmení taktiku. Dajme tomu, že je to roztržitý študent, ktorý má zajtra skúšku. Vedomosti mu už „tečú“ z hlavy, chce sa trochu vyvetrať. Zablúdi do kníhkupectva. Dnes siahne po hrubej knihe, náhodne ju otvorí a číta: „Synu, ak ideš slúžiť Bohu, stoj pevne v spravodlivosti a báni a priprav sa na skúšku!“ (Sir 2, 1) Teraz sa pozrie, čo je to za kniha. Je to Sväté písmo, ktoré obvykle býva v inom oddelení. Číta však ďalej: „...vytrvaj, neznepekuj sa, keď ti príde čas pohromy. Znášaj, čo ti znášať ukladá Boh..., maj trpezlivosť...“

Niekoľko otázok o atraktivnosti tejto knihy sme v ankete položili stredoškólakom-študentom cirkevného gymnázia.

- Je Sväté písmo dobrá kniha? Má čím zaujať?

- * Určite áno. Ved' z nej pramení všetko dobré. Je to Kniha kníh. **(Filip a Jozef)**
- * Nedá sa prečítať na „jeden hlt“. Je potrebné, aby sa človek nad zmyslom toho, čo čítal, zamyslel. Potom sa objavuje jeho skutočná hodnota. **(dievča)**
- * Je to nevyčerpatelný prameň skutočnej múdrosti. **(Jozef)**
- * Je tam veľa vecí myslených obrazne, človek sa nad tým zamyslí a uvažuje srdcom. **(Ľubica)**
- * Každý kresťan by ju mal aspoň raz za život prečítať. **(Katarína)**
- * Je to sprievodca nášho života. Každá veta z neho v sebe niečo skrýva. Dokáže pomôcť, keď to nečakáme. **(Lenka, Dominika)**
- * Keď sa človek zamyslí nad tým, ako žil Ježiš, môže ho to ovplyvniť k dobru, žiť správne. **(Martin)**
- * Nudná sa môže zdať len tomu, kto nepozná Boha. Vždy tam nájdeme „kľúč“ od problému. **(Janka, Lucka)**
- * Dobré sú najmä nové vydania, v ktorých sú tiež vysvetlené slová, časti a tak mladý človek tomu lepšie porozumie. **(d.)**
- * Dá sa z neho čerpať sila. Najmä Starý zákon treba brať z dejinného hľadiska. **(Ján)**
- * Je časovo univerzálne. Poznatky a postrehy sa dali uplatniť nielen v tej, ale i v terajšej dobe. **(Filip)**
- * Je písané z vnuknutia Ducha Svätého, a preto je teoreticky dokonalé. Pretože je písané Izraelitmi a pre Izraelitov, je nevyhnutný výklad. **(Lenka)**

- Oslovil Ťa niekedy nejaký úryvok, veta...?

* Zaujal ma úryvok o láske z Prvého listu sv. apoštola Pavla Korinťanom, hlava 13: „A keby som mal dar prorocťa..., a lásky by som nemal... Láska je dobrotivá...“ Láska je to najväčšie. **(Filip a Jozef, Martin, Ján, Zuza)**

* Zaujalo ma podobenstvo o 7 zlých duchoch. Prídu do človeka spolu s tým, ktorý bol z človeka vyhnaný. Písalo sa tam, že stav takého človeka je potom ešte horší, než bol na začiatku. Keď sa človek neobrátí úprimne a nežije svoju vieru poctivo a svedomito, pri prvom pokušení sa všetko vráti do starých koľají. Ba je to ešte horšie. **(Jozef)**

* Kto nás odlúči od lásky Kristovej, súženie, úzkosť...? Keď si prečítam túto časť, vždy ma posilní. Uvedomím si, že Ježiš je pri nás a nekonečne nás miluje. **(Ľubica)**

* „Nové prikázanie lásky vám dávam, aby ste sa navzájom milovali, tak ako som miloval ja vás.“ Alebo: „Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!“ (Flp 4, 4) **(d.)**

* Zaujalo ma podobenstvo o márnotratom synovi, ako mu dal otec šancu znova začať. **(Janka a Lucka)**

* „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh“- to je úplne super. **(Martin)**

* * * * *

Pri čítaní knihy sa vždy nájde nejaký hrdina, ktorý upúta viac ako ostatní. Preto sme zisťovali aj to, ktoré osobnosti z biblických dejín najviac zaujali mládež.

- Ktorá postava zo Starého Zákona ťa zaujala najviac a čím?

Najväčšiu popularitu má **Abrahám**, ktorý by dokázal obetovať svojho syna. „Človek mení svoj vzťah k Bohu. Boh nechce ľudské obety, chce oddanosť, čaká, že mu dáme svoju dôveru.“ (Ján) Abraháma vidia ako typického človeka s omylmi, ktorý sa odovzdal Bohu. Jeho počínanie je vzorom obrovskej viery.

Mojžiš je vodca, veľa urobil pre svoj ľud, bol vytrvalý v tom, čo mu Boh povedal.

Jozefa obdivujú pre húževnatosť. Nenahneval sa na bratov, ktorí ho predali do Egypta. a odpustil im. Pre mnohých ľudí dneška nepredstaviteľné. Upútal však aj tým, že dokázal čítať znamenia.

Dávid bol odvážny a veril v pomoc Boha, dokázal poraziť silnejšieho.

Šalamún si nevybral bohatstvo, ale múdrosť.

Spomedzi starozákonných žien si ktosi spomenul na sudkyňu **Deboru**, ktorá bola obdarovaná múdrosťou.

Adam sa u mladých zapísal „svojou ‚blbou‘ zvedavosťou“. **Noe** stavbou lode, zhromažďoval zvieratá a bol na posmech všetkým, kým nezačalo pršať.

Izák je príkladom poslušnosti k rodičom: „Povedal otcovi, nech ho zabije, keď je to Božia vôľa.“

Jonáš upútal svojím podivným pobytom v bruchu veľryby, Jakub svojou šikovnosťou.

- Ktorá postava z Nového zákona Ťa zaujala najviac a prečo?

Bolo by čudné, keby favoritom Nového zákona nebol Ježiš - vzor, ako máme žiť. „Jednoducho preto, lebo to bol **Ježiš**. A ešte preto, že bol Spasiteľ a nosí darčeky...“

Príkladom zlyhania ľudských síl bol **Peter**. Napokon však svoje chyby napravil a dodržal slovo: „Aj život dám za Teba.“

Panna Mária ponúkla príklad vytrvalosti v ťažkých situáciách.

Život **Jána Krstiteľa** pripomína, že „v najlepšom treba prestať“. On musí padnúť, aby iný mohol rásť. **Mária Magdaléna** vyzýva dnešného človeka k zmene postojov. Alebo žena, ktorá trpela na krvotok; povedala si, že ak sa čo len dotkne Ježišových šiat, ozdravie. A ozdravela. Veľká viera stotníka oslovila študentov: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie.“

Latinský názov Sacra Scriptura naznačuje, že spisy Biblie boli napísané z vnuknutia Ducha Svätého. Čítať Sväté písmo je ako byť v knižnici. **Názov Biblia pochádza z gréckeho ta biblía, v preklade knižočky, spisy.** Je to zbierka mnohých samostatných spisov. Niektoré knihy čítame radšej ako iné. Radi ich čítame znova a znova.

- Ktorú knihu v Starom zákone máš najradšej a prečo?

Kniha **Genezis** sa vrýva do pamäti, pretože sa číta ako prvá. Jeden chlapec pri nej aj skončil: „Tú jediná som čítal.“ V Knihe žalmov „je veľa pekného aj náučného“. **Učebnicou trpezlivosti je Kniha Jób:** „Boh mu všetko bral, hoci bol dobrý, nábožný, skúšal ho.“

- Ktorá kniha z Nového zákona sa Ti páči najviac?

Jánovo evanjelium, až za ním nasledujú synoptické evanjeliá. **Potom kniha, ktorej autorstvo sa pripisuje sv. Jánovi apoštolovi: Apokalypsa** - „pre niekoho halucinácie, pre niekoho detailne opísaná apokalypsa, ak to dokáže preložiť“.

Skutky apoštolov, Pavlove listy - najmä 1. Korinťanom.

* * * * *

Za spoluprácu ďakujem Mgr. Zuzane Žiškovej.

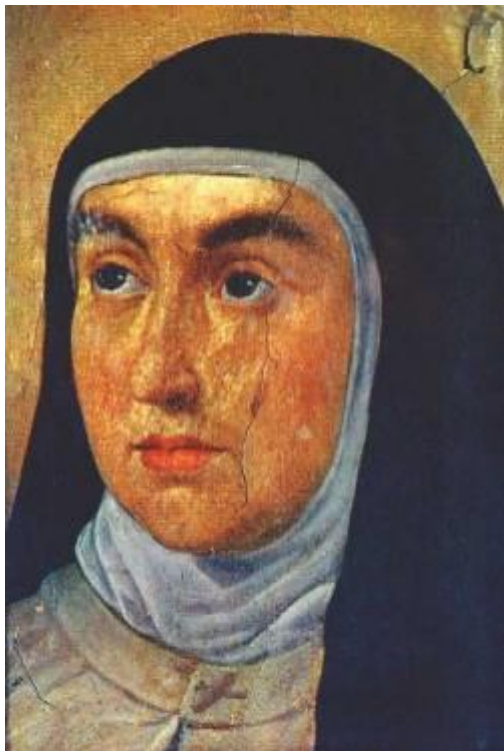
Monika Školnová

Ilustračné foto: (a)

Svätá Terézia z Ávily I. časť

Šíp ohnivej lásky

(Ávilská alebo Veľká), rehoľným menom: Terézia od Ježiša – Teresa de Jesús. Učiteľka modlitby, Španielska mystička, Serafínska matka, zakladateľka reformovaných (bosých) karmelitánok, stigmatizovaná, svätá, cirkevná učiteľka, učiteľka mystiky, spolupatrónka Európy, patrónka Španielska, Mexického arcibiskupstva, Ávily a Neapola, všetkých karmelitánskych spoločenstiev, patrónka v duchovnej núdzi, za milosť môcť sa modliť, proti chorobám srdca a hlavy.

„Vzplanula vo mne taká veľká láska k Bohu, že som nevedela pochopiť, odkiaľ prichádza, lebo ja som sa o ňu neusilovala. Bola to láska nadprirodzená, daná mi zhora. Moja túžba po Bohu sa mocne vystupňovala, poznala som, že nie ja som ju vyvolala, ale nekonečná láska vrhla do môjho srdca iskierku, z ktorej vzplanul oheň. A v tomto stave dokonalého zjednotenia s Bohom zapáčilo sa Pánovi omilostiť ma týmto videním: **Po svojom ľavom boku som zbadala anjela v ľudskej podobe. Hoci sa mi často zjavujú anjeli, obyčajne ich nevidím týmto spôsobom.** Tu však Pán chcel, aby som videla anjela v ľudskej podobe. Nebol veľký, skôr malý, ale nevysloviteľne krásny, obličaj mal taký jasný, sťa by to bol jeden z najvznešenejších anjelov. Zdalo sa mi, že stojí v planúcom ohni. Musel to byť jeden z tých, ktorí sa nazývajú serafíni. Meno mi nepovedal, ale vedela som jasne, že v nebi medzi anjeli existujú rozdiely. V rukách držal dlhý zlatý šíp, na ktorého konci plápolal plamienok. Pocítila som, že mi ním prerazil bok až do hĺbky srdca, a keď ho vytiahol, cítila som, že kúsok z neho vytrhol. Keď ma opustil, bola som zapálená ohnivou láskou k Bohu. Veľkú bolesť zo zranenia som takmer nemohla zniesť, myslela som, že je to môj posledný okamih. Vôňa a plameň lásky však pôsobili tak mocne, že s Božskou silou som prežila. Vzťah medzi dušou a Bohom je odvtedy taký sladký! Som šťastná zo živého pocitu, že som v nebi.“

Teresa de Ahumada

Sv. Terézia žila vo zvláštnej dobe: objavenie „Nového sveta“ - Ameriky r. 1492, oslobodenie Španielska od Maurov a vláda „katolíckych panovníkov“ Ferdinanda a Izabely, Karola V. a Filipa II. Pochádzala z obchodníckej rodiny. V žilách jej kolovala aj židovská krv. Starý otec, toledský obchodník, bol „converso“, obrátenec zo židovstva. Jeden z jeho synov bol Don Alonso Sanches de Cepéda, ktorého manželka o dva roky zomrela, manželovi zanechala tri deti, dvoch chlapcov a dievčatko. Alonso sa po druhý raz oženil. Jeho druhou manželkou sa stala Doña Beatriz de Ahumada. Tá mu porodila dcérku, ktorá dostala meno Teresa de Ahumada. Bolo to 28. marca 1515 v najvyššie položenom meste Španielska (1130 m) - Ávila v strednom Španielsku (Kastília). Z tohto druhého manželstva ostalo deväť detí. Doña Beatriz zomrela v mladom veku - mala tridsaťtri rokov. V rodine bolo spolu, s tromi deťmi z prvého manželstva, dvanásť detí.

Terézia si spomínala: „Otec preukazoval chudobným veľa lásky; mal veľký súcit s chorými i so služobníctvom. Nechcel mať vo svojom dome nijakého otroka, mal s nimi veľký súcit. Bol veľmi úprimným človekom. Nikto ho nepočul nikoho posudzovať alebo na niečo reptať. Matka bola čnostná a nadmieru čestná. Veľa si v živote vytrpela pre všelijaké choroby. Bola obdarená veľkou krásou, mala miernu povahu a bola veľmi inteligentná.“

Ako vyzerala Teresa de Ahumada? Tí, ktorí ju poznali, nám zanechali tento opis: „Mala peknú postavu, plnoštíhlu a pekne formovanú. Mala čierne vlasy a prekrásne ruky, veľmi pôvabnú tvár. Pri hovore o Bohu sa červenala, takže nadobúdala okúzľujúcu krásu. Jej fyziognómia bola nevýslovne jasná a dýchal z nej nebeský pokoj. Veľmi pôvabný úsmev, vznešené správanie, plný a sladký hlas. Všetko sa na nej zdalo byť dokonalé: stačilo ju uvidieť a hovoriť s ňou, aby si ju človek hneď vážil a mal ju rád.“

Sotva mala sedem rokov, keď sa so starším bratom Rodrigom vydala na cestu za palmou mučeníctva do pohanských krajov. „Často sme spoločne čítali životopisy svätých. Rozhodli sme sa ísť do krajiny Maurov, kde by sme žobrali pre Božiu lásku v nádeji, že nám zotnú hlavu.“ Za mestom stretli strýca, ktorý ich priviezol naspäť k matke.

Už v detstve sa rada modlievala svätý ruženec. Naučila sa to od svojej matky. Mala štrnásť rokov, keď jej matka zomrela. „Sotva som si uvedomila tú veľkú stratu, s bolesťou som sa vybrala k soche Panny Márie a s mnohými slzami som ju prosila, aby mi bola matkou“.

Terézia však čoskoro ochladla v prvotnej nábožnosti: „Veľmi ma mrzí, keď si pomyslím, že sotva som vyrástla, začala som poznávať prirodzené dary, ktorými ma Boh zahrnul... Bez vedomia otca som strávila celé hodiny vo dne i v noci čítaním. Začala som sa vyberane obliekať, úzkostlivo som si pestovala ruky a vlasy, používala som voňavky a všelijaké ozdoby.“

Kláštor

Otec hneď spozoroval v jej živote premenu k horšiemu. Preto ju vo veku šesťnásť rokov poslal do kláštora k sestram augustiánkam v Ávile.

Terézia v kláštore dostala hlbšie základy duchovného života. „Keď som náhodou spozorovala, ako niektoré rehoľníčky pri modlitbe ronili slzy..., zakúsila som svätú závišť.“ V kláštore prežila poldruha roka. Veľmi sa tam polepšila. Naučila sa nezvyčajne mnoho ústnych modlitieb.

Nevedela sa rozhodnúť, ako najlepšie slúžiť Bohu. Táto nerozhodnosť v hľadaní povolania zle pôsobila na zdravie Terézie. Keď to spozoroval jej otec, zavolať ju domov. „Lepšie som pochopila pravdy, ktoré ma zaujali už ako dieťa, a to márnosť vecí a sveta, ako sa všetko rýchlo miňa, a zvlášť myšlienku, že by som sa dostala do pekla, keby som zomrela v takom stave.“ Na Teréziu zapôsobilo najmä čítanie listov sv. Hieronyma.

„Rozhodla som sa prehovoriť s otcom o túžbe vstúpiť do kláštora“.

Druhého novembra 1535 dvadsaťročná Terézia tajne opustila rodičovský dom, aby vstúpila do kláštora karmelitánok. „Zdá sa mi, že môžem s istotou povedať, že pri odchode z rodičovského domu som pocítila takú prenikavú bolesť, ktorá sa vyrovnala smrteľnej úzkosti. Zdalo sa mi, akoby sa mi boli vyklíbili všetky kosti kvôli násiliu, ktoré som si musela urobiť, lebo láska k Bohu ešte nepremohla spätosť s rodinou: bol to taký ťažký boj, že keby mi Pán nebol pomáhal, všetko moje úsilie by bolo bývalo zbytočné. On mi dal silu zvíťaziť nad sebou a tak som dokázala splniť svoje zámery.“ **Otec sa nakoniec zmieril s rozhodnutím Terézie.** Dal jej bohaté veno.

V čase, keď Terézia vstúpila do kláštora, v Španielsku bolo jedenásť ženských karmelitánskych kláštorov. **Terézia vstúpila do karmelitánskeho kláštora „Vtelenia“ v Ávile.** V tomto kláštore žilo okolo dvesto osôb, vrátane služok a príbuzných rehoľníčok. Rehoľný život v tomto kláštore bol dosť prísny. Niekoľko dní v týždni sa postili a zdržiavali sa mäsitého pokrmu. Zachovávalo sa prísne mlčanie, aby sa napomáhal duch modlitby. Nebol určený nijaký čas na rozjímavú modlitbu. To bol veľký nedostatok kláštora.

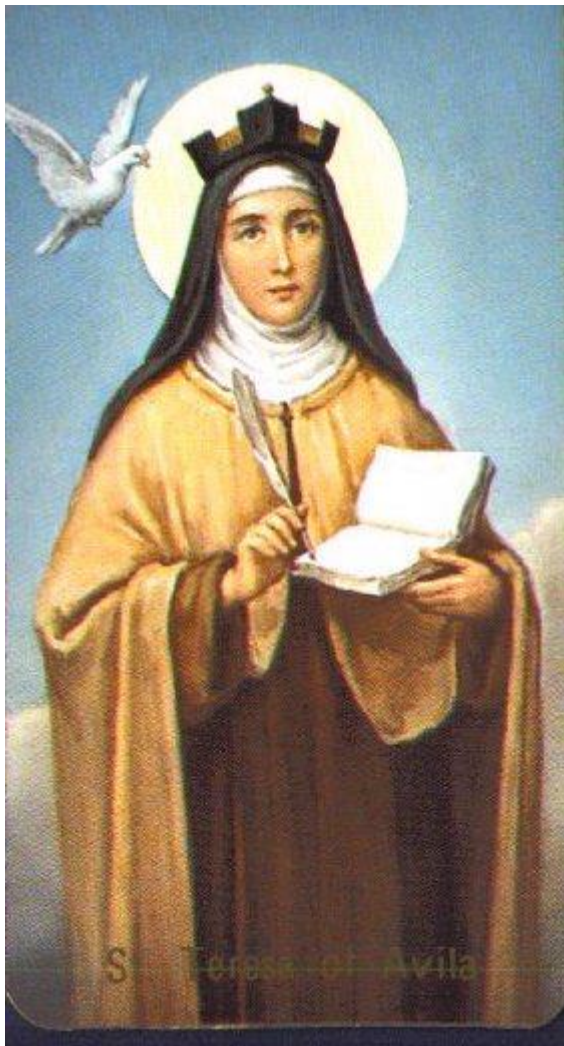
Terézia prijala rehoľné rúcho 2. novembra 1536 a 3. novembra 1537 zložila prvé rehoľné sľuby. Navždy sa zasvätila službe Pánu Bohu a Karmelskej Panne Márii.

Choroba

Naraz veľmi ťažko ochorela (asi na maláriu). Ležala štyri dni v bezvedomí a potom bola čiastočne ochrnutá: „Zmenený spôsob života i stravy uškodil môjmu zdraviu, a hoci som sa cítila veľmi šťastná, po čase som znova ochorela. Často som omdlievala. Prichádzali na mňa také silné bolesti srdca, že tí, čo ma ošetrovali, boli z toho celkom zdesení. Môj otec zháňal všetky možné lieky.“ **Celé tri roky ležala paralyzovaná na posteli bez možnosti pohybovať sa.**

Roku 1538 ju otec vzal domov, aby ju lekári mohli voľne navštevovať. Cítila veľké, zavše priam neznesiteľné bolesti „od hlavy po päty“, ako sama píše: „Požiadala som o svätú spoveď, lebo som sa rada a často spovedala. Mysleli si, že to robím zo strachu pred smrťou. Môj otec to preto nedovolil, aby sa môj strach ešte viac nezväčšil. Udelili mi sviatosť pomazania chorých a z hodiny na hodinu a z chvíle na chvíľu mysleli, že zomieram ... Môj otec stále iba plakal a modlil sa ... V mojom kláštore bol už poldruha dňa vykopaný hrob, čakajúci na moju mŕtvolu. V kláštore našich bratov za mestom slávil už aj zádušné obrady.“

„Po tých štyroch dňoch krízy som na tom bola tak biedne, že len Boh môže vedieť, aké nevýslovné muky ma aj naďalej trýznili: rozhrýzla som si jazyk, hrdlo som mala také zoslabnuté, že som nemohla ani prehltnúť vodu, aby som sa pritom nedusila. Zdalo sa mi, že som celá vyklbená, zatiaľ čo moja hlava bola vo víre veľkého omámenia. Po niekoľkých dňoch som celá stuhla.“

Bolesť zo mňa urobila úbohý uzlíček, takže som ako mŕtvola nemohla pohnúť bez cudzej pomoci ani ramenom, ani nohou, ani hlavou, ani rukou, okrem jedného prsta na pravej ruke, ako sa mi zdá. Nevedeli, ako sa ma dotknúť, pretože som mala telo také rozboľavené, že som to nemohla zniesť. Keď ma chceli premiestniť, dve osoby museli držať prestieradlo na oboch koncoch. A tento stav trval až do Veľkej noci.

Preto som mávala veľkú radosť, keď sa moje trvalé a kruté bolesti zmiernili, aj keď sa tu a tam stávali opäť neznesiteľnými, keď prichádzali veľké záchvaty silnej zimnice. Trpela som tiež veľkou nechúťou na jedlo.

Požiadala som teda, aby som sa mohla rýchlo vrátiť do kláštora, a oni ma tam previezli, aj keď som bola v takomto stave. A tak prijali ešte živú tú, o ktorej sa domnievali, že už zomrela; bolo to utrpenie na mňa pozrieť, pretože moje telo bolo v horšom stave než mŕtvola. Moja slabosť sa nedá opísať: bola som samá kosť. V tomto stave som zostala osem mesiacov a k tomu celá stuhnutá, aj keď sa to postupne počas asi troch rokov zlepšovalo. Keď som začala liezť po štyroch, vzdávala som vďaku Pánovi.

Znášala som všetko s veľkou trpezlivosťou a okrem prvých bolestí aj s veľkou radosťou, pretože v porovnaní s mukami, ktoré ma trápili od začiatku, tie ostatné sa mi už nezdali ničím. Bola som veľmi odovzdaná do Božej vôle, aj keby ma nechal v tom stave navždy. Ak som túžila po uzdravení, tak preto, aby som mohla byť pri modlitbe sama, ako som sa to naučila: to však na oddelení pre chorých nebolo možné. Dosť často som sa spovedala a veľa som hovorila o Bohu: všetky sestry to vzdelávalo a veľmi sa divili, že mi Pán dával veľkú trpezlivosť,

pretože sa zdalo, že je nemožné, aby som mohla tak radostne znášať také muky bez Božej pomoci.

Náramne mi pomáhalo, že som mala od Boha milosť modlitby, v ktorej som pochopila, čo to znamená milovať Ho. O nikom som zle nehovorila ani v malých veciach.“

Čítanie dobrých kníh a utrpenie ju viedli k tomu, že sa začala viac venovať rozjímavej modlitbe. Keď videla, akí bezmocní sú pozemskí lekári, obrátila sa o pomoc k nebeským lekárom, aby ju

uzdravili, najmä k sv. Jozefovi. Terézia sa náhle uzdravila a začala znovu chodiť. Dôsledky však cítila až do svojej smrti.

„Nakoniec, hoci som sa uzdravila z tej ťažkej choroby, aj tak až podnes ma sprevádzali stále a niekedy veľmi ťažké bolesti, aj keď ma od istého času tak netrápia. Za žiadnych okolností ma nechcú opustiť. Dvadsať rokov ma trápilo každé ráno dávenie, takže som nemohla raňajkovať, iba popoludní alebo aj neskôr. Odvtedy, čo prijímam častejšie telo Pána, dávenie na mňa prichádza večer pred spaním. Takmer nikdy ma neprestávajú sužovať rozličné bolesti, niekedy aj dosť ťažké, obzvlášť srdca. Avšak choroba, ktorá na mňa prichádzala tak často, sa teraz objavuje len tu a tam. A už je to asi osem rokov, čo nemám silné ochrnutie a iné rozličné choroby, ktoré ma predtým trápili tak často.“

Hoci dúfala, že prinavrátené zdravie jej pomôže horlivejšie slúžiť Bohu, nestalo sa tak. Terézia stratila chuť do modlitby a horlivosť v Božej službe. Mnoho rokov mala veľké ťažkosti v rozjímavej modlitbe. Priznáva sa, že často sa jej hodina rozjímania zdala veľmi dlhá a nemala z nej skoro nijaké duchovné ovocie. Ťažkosti v rozjímavej modlitbe mala až osemnásť rokov. Po tejto dlhej duševnej „suchote“ dostala od Boha dar vysokej kontemplatívnej modlitby.

Terézia mala mimoriadny rozprávačský talent. Čoskoro sa celé mesto Ávila dozvedelo o tom, aké príjemné rozhovory viedla táto mladá karmelitánka. Nie div, že ju začali navštevovať mnohí mešťania. Zo začiatku podľahla svojmu prirodzenému rozprávačskému talentu. Natolko sa venovala návštevám, že začala zanedbávať rozjímavú modlitbu. Neskôr si uvedomila, že „**modlitba je cvičenie, úkon lásky**“.

Jej otec naraz ochorel, choroba trvala len niekoľko dní, potom zomrel. Zomrel svätou smrťou. Potešila sa, keď jej spovedník, učený dominikánsky **kňaz Vincent Barrón**, povedal, že otec išiel priamo do neba.

„Usilovala som sa o vnútornú sústredenosť, ale pretože môj duch nebol pánom, ale otrokom, nemohla som vstúpiť do svojho vnútra bez toho, aby som nevláčila so sebou celú hromadu svojich úbohostí.“ Tento stav duševnej priemernosti v jej živote trval vyše dvadsať rokov.

Obrátenie

Svoje obrátenie opisuje takto: „Moja duša sa cítila unavená a chcela si odpočinúť, ale zabraňovali jej v tom zlé náklonnosti. Raz, keď som vchádzala do kaplnky, oči mi padli na sochu, ktorú sme mali vypožičanú k akémusi sviatku, čo sa mal sláviť v našom kláštore. Socha znázorňovala nášho Pána, pokrytého ranami. Bola taká výrazná, že na mňa hlboko zapôsobila, lebo živo predstavovala, koľko pre nás Pán Ježiš vytrpel. Pri myšlienke na nevďačnosť, akou som odpovedala na tie rany, zachvátila ma taká prenikavá bolesť, až sa mi zdalo, že mi pukne srdce. Vrhla som sa mu k nohám v záplave sĺz a prosila som ho, aby mi dal silu viac ho už neurážať“.

Táto udalosť sa odohrala pravdepodobne, vtedy keď Terézia mala štyridsať rokov. Spomenutá socha „Ecce homo“ sa ešte aj dnes uchováva v ávilskom kláštore „Vtelenia“. Pred touto sochou Terézia zažila svoje „druhé obrátenie“, keď urobila rozhodný krok na ceste kresťanskej dokonalosti. „Odvtedy som sa veľmi polepšila.“

Najväčší účinok mala z čítania Vyznaní sv. Augustína, najmä z opisu jeho obrátenia. „Svätého Augustína si veľmi vážim. Bol hriešnikom. Svätci, ktorí boli hriešnikmi predtým, než ich Pán povolal do svojej služby, boli pre mňa veľkou útechou. Zdalo sa mi, že u nich nachádzam oporu v nádeji, že Pán odpustí aj mne, ako odpustil im. Dodávala som si odvalu, keď som si pomyslela na jeho lásku, ktorú mi prejavoval, lebo som nikdy nestratila dôveru v jeho milosrdenstvo.“

Sv. Klára

„V deň svätej Kláry, keď som prijímala telo Pána, sa mi zjavila táto svätica, celá žiariaca krásou, a povzbudzovala ma, aby som len pokračovala. Potom dodala, že aj ona mi prispeje na pomoc. Rozhodla som sa ju uctievať a videla som, aké pravdivé sú jej sľuby, pretože kláštor jej rádu, ktorý je neďaleko od nášho, nám neustále pomáha. Predovšetkým mi krok za krokom vnukala dokonalú túžbu po chudobe.“

Modlitba

Terézia objavila živý prameň duchovného života. Bola to modlitba, ktorej sa venovala celou dušou a celým srdcom. „Ústna modlitba je prosba, ktorou sa obraciame na Boha a prosíme ho o to, čo potrebujeme. Druhá forma modlitby je modlitba bez vyslovovania slov ústami; robí nás slobodnými, lebo iba naše srdce sa rozpráva s Pánom. Tretia forma, ktorú by sme mohli nazvať mentálna alebo duchovná modlitba, je tá, v ktorej špička duše, pobádaná láskou, sa vznáša k Bohu najčistejším a najvrúcnejším spôsobom na krídlach túžby ...“

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Ostro sledovaná stopa

Stojíme pred dobou temna?

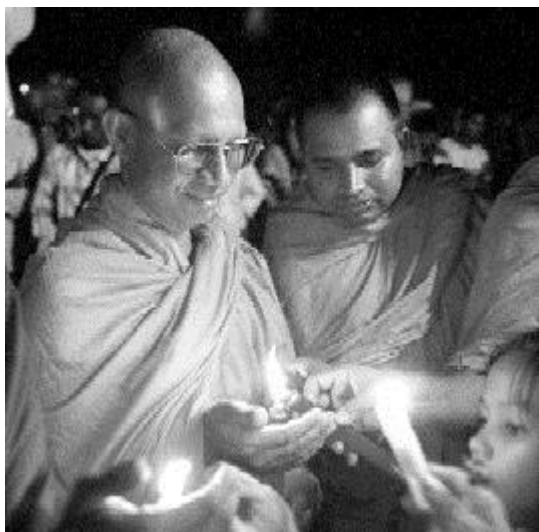
Niektorí európski politici najmä z Francúzska a Belgicka naďalej blokujú každú zmienku o kresťanstve v návrhu európskej ústavy a štátni predstavitelia na celom svete robia stále viac takých opatrení, ktoré umožňujú návrat do predkresťanského pohanstva.

Podľa Associated Press z novembra 2003 **Dánsko oznámilo, že členom skupiny, ktorá uctieva božstvá Thora, Odina a iných severských pohanských bohov, udelí povolenie uzatvárať zákonné manželstvá. „Bolo by nepravosťou, keby sa neuznalo prapôvodné náboženstvo tejto krajiny,“ vyhlásil luteránsky pastor Tove Fergo, minister pre záležitosti kléru!**

Ako oznámil vodca 240-člennej skupiny **Forn Sidr Tissel Jacobsen**, táto skupina požiadala v roku 1999 o zákonné uznanie. Podľa neho starých bohov uctieva v Dánsku asi 1000 ľudí.

Associated Press uvádza aj ďalší prípad. **Na druhej strane Atlantického oceánu vydal sudca v štáte USA - Virgínii rozhodnutie v prospech bosorky skupiny Wiccan, ktorej nedovolili modliť sa na otvorení zhromaždenia okresného výboru v Chesterfielde.** Sudca Dennis Dohnal vyhlásil, že výbor Cyndi Simpsonovú diskriminoval, keď jej zakázal zapísať sa do zoznamu duchovných, ktorí sa budú na otvorení modliť.

Členovia Wiccanu sa označujú za bosorky, pohanov alebo novopohanov a uvádzajú, že ich náboženstvo sa zakladá na uctievaní Zeme, prírody a cyklu ročných období. Americké združenie pre občianske práva z Virgínie a organizácia Zjednotení Američania za oddelenie cirkvi od štátu podali v mene C. Simpsonovej žalobu.

Členovia Wiccanu sú aktívni aj v Kanade, kde nedávno slávil zimný slnovrat. Informoval o tom kanadský denník Vancouver Sun 22. decembra 2003. **Heather Bottingová**, pohanská kňažka študentov na univerzite vo Victorii, pre noviny vyhlásila, že pri slnovrate, najkratší deň roka na severnej pologuli je svätým dňom. Heather Bottingovú, bývalú Jehovovu svedkyňu, univerzita oficiálne vymenovala na jej post pred piatimi rokmi. Má aj oprávnenie sobášiť. V medzináboženskej kaplnke mohli študenti, ktorých je na univerzite 30 000, osláviť slnovrat tancom s ozdobami z jeleních parohov ako symbolmi životného cyklu. Pri tomto rituáli namáčali obradný nôž do liatinového kotla s vínom, čo symbolizovalo mužské a ženské božstvo.

V oblasti regiónu Victoria, ktorý má 280 000 obyvateľov, pri oficiálnom sčítaní ľudu viac ako 1000 obyvateľov uviedlo, že sú pohania. Pohanstvo je náboženstvo, ktoré sa v Kanade šíri najrýchlejšie. Hlásia sa tam k nemu 21 080 občanov.

Podľa **Inara Hansena**, podpredsedu Študentského pohanského klubu Thorna a Oaka na univerzite, šírenie Wiccanu sa pri sčítaniach ľudu podceňuje. Hansen tvrdí, že na západnom pobreží Kanady sú desaťtisíce praktizujúcich pohanov.

V Austrálii, tiež v štáte Victoria, v súčasnosti prebieha právny spor medzi Olíviou Wattsovou, ktorá sa vyhlasuje za bosorku a transsexuálku, a kresťanom Robom Wilsonom. Konflikt sa začal minulý rok v júni, keď Wilson, člen mestskej rady obce Casey v oblasti Melbourne, uverejnil vyhlásenie, v ktorom varoval pred satanským kultom, ktorý vraj plánuje dostať túto oblasť do svojej moci. O. Wattsová ho zažalovala. Prípacom sa zaoberá občiansky súd Victorie. Wattsová podporuje Sieť pre pohanské povedomie, ktorá pôsobí v Sydney.

Reinkarnácia Blairovcov

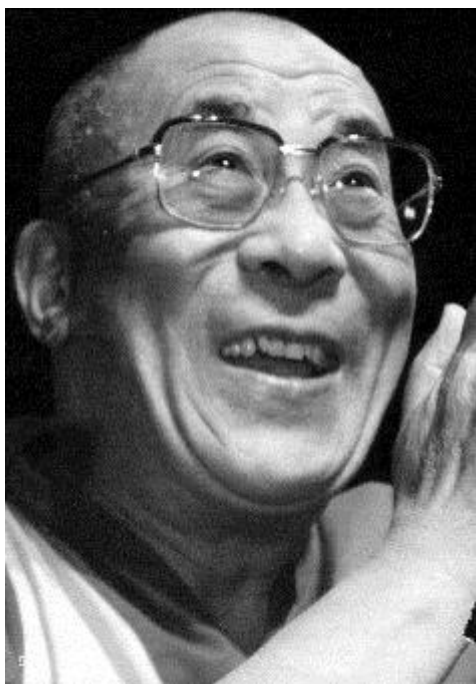
Britský denník Guardian uverejnil 26. a 27. januára podrobné výňatky z novej knihy Francisa Wheensa „**Ako Mumbo-Jumbo ovládol svet. Krátky príbeh moderného zatemnenia mozgov**“. Wheen tu podrobne opisuje rozmach guru, spiritualistov a rôznych pohanských prúdov. **Jedným z najúspešnejších guru je Deepak Chopra, ktorý ročne zarába 20 miliónov dolárov.** Od svojho vystúpenia v televíznej show Oprah Winfrey - ktoré viedlo k predaju 400 000 exemplárov jeho knihy za týždeň - napísal Chopra už 20 kníh. **Vedie Choprovo centrum pre blahobyt v Kalifornii. Má celú škálu uctievačov - od Michaela Jacksona po Michaila Gorbačova a Hillary Clintonovú!**

Wheen informoval, že aj **Cherie Blairová**, manželka britského premiéra, sa veľmi zaujíma o alternatívne druhy spirituality. Pozvala napríklad odborníka na Feng-shui, ktorý prestaval jej nábytok v ich domove na Downing Street č. 10 a nosí „magický prívesok“ označovaný ako „bioelektrický štítok“, ktorý má „maticu zvláštne rezaných kryštálov kremeňa“, ktorá vraj nositeľa zahaľuje do obalu energie, čo má odrážať zlé sily. Počas svojej dovolenky v Mexiku v roku 2001 sa Cherie a Tony Blair podrobili rituálu znovuzrodenia, ktorý pochádza od indiánskeho kmeňa Mayov.

V Anglicku sa stále viac šíri aj kabala, stará hebrejská filozofia. V londýnskom Centre kabaly - ktorého pozemok údajne zakúpila speváčka Madonna za 6,3 milióna dolárov - možno dostať knihy učeníkov kabaly, prihlásiť sa na 10-týždňový kurz alebo kúpiť si kabalovú vodu vo fľaškách.

Noviny Financial Times uvádzajú, že podľa najnovších údajov v súčasnosti chodí v Londýne pravidelne na nedelňé bohoslužby menej ako 3 perc. veriacich. Nekresťanské praktiky ako kabala, budhizmus, hinduizmus a liečenie kryštálmi však rozkvitajú.

„Pre mnohých ľudí Západu, najmä pre ženy, sa stalo normálnym naučiť sa budhistické spevy v meditačnom kurze, vypočuť si na kurze jogy niečo o starej hinduistickej múdrosti, zapáliť si sviečku aromatickej terapie a recitovať modlitbu k bezmennému božstvu, keď sa vrátia naspäť domov,“ píše Financial Times. Ďalším znamením víťazného ťaženia alternatívnych duchovných prúdov bol nedávny postoj redaktorky okultistických kníh v britskom ženskom magazíne Cosmopolitan.

Vianoce bez Ježiša

Kým pohanstvo nadobúda vo svete právnu ochranu, kresťanstvo je naďalej na listine zákazov. **Minulé Vianoce napríklad zakázal britský Červený kríž spomenutie Ježiša vo svojich obchodoch, ako aj vianočné pohľadnice so scénami narodenia Pána s Máriou a Jozefom a troch kráľov.**

Na vianočnej pohľadnici britskej ministerky pre náboženstvá **Tessy Jowellovej** boli zobrazené hinduistické tanečnice a kresby mešít. Nebolo na nej nič, čo by malo niečo spoločné s Ježišom alebo Vianocami. **V Austrálii sa zasa minister dopravy štátu Victoria rozhodol pre vianočnú pohľadnicu so scénou zo sna Aboriginov bez akéhokolvek vzťahu ku kresťanstvu.**

Škótsky parlament takisto zlikvidoval každú zmienku o kresťanstve na svojich pohľadniach. To bolo dokonca aj pre Jima Sillarsa, ktorý sa označuje za agnostika, priveľa. Sťažoval sa v komentári novín „Scotsman“ slovami:

„Takéto rozhodnutia nie sú vôbec znamením väčšej tolerancie zo strany nekresťanských náboženstiev. Chcel by som sa raz stretnúť s takým židom, moslimom, hinduistom alebo sikhom, ktorý už niekedy protestoval proti tomu, že pre nás je Kristus centrom Vianoc. Ak Krista z toho odstránime, dostaneme pohanskú oslavu.“

Christine Odoneová, redaktorka britského magazínu „New Statesman“ (Nový štátnik), sa pýta na dôvody protikresťanských predsudkov a pripomína, že reportéri bulvárnych klebiet majú spoločné aj predsudky proti kresťanom. Zdôrazňuje, že v ére, v ktorej sa osobná sloboda cení mimoriadne vysoko, veria kresťania v autoritu a majú jasný zmysel pre právo a bezprávie. A konštatuje: **„Morálne svedomie sa však s duchom doby hryzie. A toto vedomie jasne ukazuje, aká krehká je budova, ktorá zastrešuje morálku sekularistov. Znovu pokresťančiť stále viac pohanskú spoločnosť nebude ľahké!“**

(ZENIT /-zg-TK KBS)

Ilustračné foto: (a)

Naša reportáž

Kritika New Age na Akademickej pôde Slovenska obhájená

Výzva pre nás všetkých

Dňa 11. marca 2004 sa na pôde filozofickej fakulty Uk v Bratislave na Gondovej ulici uskutočnila mimoriadne zaujímavá a aktuálna udalosť. V miestosti č. 236 sa konala obhajoba doktorandskej práce Ph,Dr. Evy Orbanovej na tému **Náboženský synkretizmus v hnutí New Age.**

Pod vedením školiteľa **prof. PhDr. Komorovského PhD** pripravila **PhDr. Eva Orbanová** (na obrázku vľavo) prácu, ktorá je v súčasnosti viac než aktuálna. Nebezpečenstvo New Age má totiž otvorené dvere a zrejme sa očakáva jeho oficiálny nástup aj v našej krajine. O skutočnosti, že obhajoba nebola jednoduchá, svedčili aj niektoré oponentské posudky členov komisie. Túto tvorili **Prof. ThDr. Dušan Ondrejko**, **Mgr. Beáta Čierniková PhD**, **Mgr. Miloš Hubina, PhD** a **doc. Mgr. Milan Kováč, PhD**.

PhDr. Eva Orbanová sa narodila v roku 1958 v Šuranoch. Je absolventkou FFUK v Bratislave - odbor filozofia-biológia, a absolventkou teológie na bohosloveckej fakulte v Nitre. Od roku 2000 pracuje na Gymnáziu školských bratov v Bratislave-Rači. Má za sebou intenzívnu publikačnú činnosť, najmä v časopise Rozmer, ktorý sa venuje odhaľovaniu škodlivých duchovných smerov a kultov.

PhDr. Eva Orbanová predniesla svoju kritickú prácu ohľadne New Age práve v čase, kedy sa New Age naplno infiltruje a pôsobí v spoločnosti. už dlhú dobu.

Práca bola členom oponentskej komisie Prof. ThDr. Dušanom Ondrejkom ohodnotená ako „**cenný prínos do výskumu nových náboženských hnutí**“ ako aj „**potrebná pre tento výskum priamo na Slovensku**“.

Už iný druh hodnotenia predniesol **Mgr. Miloš Hubina** (na snímke), ktorý charakterizoval prácu PhDr. Evy Orbanovej ako „**nekorektnú a skresľujúcu**“, najmä čo sa týka rôznych budhistických a hinduistických termínov, vytýkal jej „**unáhlené a neodborné závery**“, myšlienky sv. Tomáša Akvinského označil za „**špekulatívne**“ a ohradil sa aj voči kritike cvičenia jogy.

Vytkol PhDr. Eve Orbanovej okrem iného aj nesúhlass s kritikou homosexuality a ko dekadencie. Mgr. Miloš Hubina, PhD, na, zrejme „**fanúšik**“ New Age, taktiež obhajoval eutanáziu. Označil celú doktorandskú prácu PhDr. Evy Orbanovej ako nepresvedčivú a napokon ju neodporúčal.

Podobne, aj keď zmierlivejšie, sa ku práci o New Age postavila aj **Mgr. Beáta Čierniková PhD**, ktorá **Dr. Evu Orbanovú** obvinila zo zaujatosti a konštatovala, že sa „**identifikovala ako kresťanka-katolíčka**“. Nie je bez zaujímavosti, že Mgr. Čierniková sympatizuje s budhizmom.

PhDr. Eva Orbanová bravúrne odpovedala na oponentské výhrady a obhájila svoju prácu. **Prof. Komorovský** záverom konštatoval, že „**cieľom práce PhDr. Evy Orbanovej nie je hodnotiť New Age ako hnutie, ale poukázať na jeho škodlivosť a a fakt, že aj táto práca má slúžiť ku istému cieľu - varovať a chrániť spoločnosť pred deštruktívnym pôsobením tohto duchovného prúdu**“.

Prof. Komorovský (vľavo), školiteľ Dr. Orbanovej (vstrede) - vpravo Mgr. Hubina a predseda komisie Prof. PhDr. Michálek, PhD

Napriek výhradám zo strany neprajníkov sa komisia uzhodla, že PhDr. Eva Orbanová PhD svoju prácu Náboženský synkretizmus v hnutí New Age obhájila. Tento významný akt sa odohral na slovenskej akademickej pôde. Práve v čase, keď sa otvárajú naplno dvere Európskej únie a teda aj hnutiu New Age, zaznela v našej spoločnosti vážny varovný hlas, odobrený akademickou obcou. Položte si však otázku, či tento významný počin nájde odozvu aj u našich cirkevných kruhov. Nájdeme dostatok odvahy postaviť sa proti záplave pohanstva, ktorá nás očakáva? Je to výzva pre všetkých nás!

Anton Selecký

Z pošty / Prečítali sme / Krátke správy

Riad' sa srdcom!

Vážená redakcia!

Dovoľte mi, aby som svojim malým osobným svedectvom prispela k povzbudeniu a odvahe pútnikov vytrvať v spoločných modlitbách na mariánskej hore Zvir v Litmanovej.

V poslednú januárovú sobotu, t. j. 31. 1. 2004, bola v Rádiu Lumen vo večerných hodinách relácia venovaná „Úcte Panny Márie“, kde hosťom bol aj pán **biskup Rudolf Baláž**.

Relácia bola skutočne veľmi hodnotná a každé slovíčko som priam hltala až do chvíle, keď sa pán biskup na otázky poslucháčov vyjadroval k púťiam do Litmanovej, Dechtíc a nakoniec aj k Medžugoriu.

Neprisľúcha mi reprodukovať a už vôbec nie hodnotiť či spochybňovať vyjadrenia pána biskupa, ktorého si veľmi vážim. Jeho slová ma však hlboko zasiahli. Ovládli ma pocity žiaľu, smútku, rôznych pochybností, ba aj hnevu. V takomto rozporení som si kľakla k večernej modlitbe, ktorú som ukončila asi týmito slovami:

„Drahý nebeský Otče, Ty vieš, že ja som príliš úbohá a slabá, aby som dokázala vnútorne sa vyrovnáť s týmto

problémom, a preto Ti ho zverujem. Nechcem sa ním trápiť, a preto, prosím Ťa, pomôž mi opäť nájsť istotu a pokoj. Pane, čakám na Tvoju odpoveď.“

Po tejto modlitbe a prosbe, akoby som znovu nadobudla svoj stratený pokoj, ba dokonca akési presvedčenie, že moja prosba bude vypočutá, a hneď som aj zaspala. A odpoveď skutočne prišla. Nadránom, v sne, vo forme odkazu, ktorý doteraz úplne jasne vidím, a to:

„RIAD' SA SRDCOM!“

Pretože púte na mariánsku horu v Litmanovej sa stali mojou srdcovou záležitosťou, jasnejšiu odpoveď som ani nemohla dostať.

Radosť, ktorá ma ovládla v ten deň, akoby ma až nadnášala. Ba celý týždeň som sa nesmierne tešila na najbližšiu nedeľnú púť na horu Zvir. Srdce akoby som mala otvorené dokorán pre všetko a pre všetkých. Najradšej by som tam každého vyobjímala - toľko lásky mi Pán vtedy vliadol do môjho srdca. Akoby mi chcel ukázať, ako veľmi miluje tých, ktorí si chodia uctievať jeho aj našu nebeskú Matku na toto krásne sväté miesto.

Večer som si doma s tichou radosťou pripomínala každú prežitú chvíľku toho dňa, keď zrazu ma preniklo silné vnútorné nutkanie, aby som sa podelila o túto radosť. Pánov zámer bol úplne jasný, o čom som sa o chvíľku presvedčila.

Od začiatku tohto roka si Sväté písmo čítam každý deň ráno podľa Modlitbového denníka vydaného redemptoristami, kde presne na príslušný deň sú vybrané časti čítania. Pretože som v nedeľu skoro ráno cestovala na púť, začala som s čítaním večer, hneď ako som odložila napísaný príspevok. Pre túto, t. j. 5. nedeľu cez rok, bol podľa denníka vybraný na čítanie aj Žalm 138, ver. 1-5. 7c-8. **Už prvý verš žalmu ma priviedol do úžasu:**

„Chcem ťa, Pane, oslavovať celým srdcom, že si vypočul slová mojich úst.“

S dojatím som pokračovala v čítaní, a keď som si prečítala 3. verš:

„Vždy si ma vyslyšal, keď som ťa vzýval, a rozmnožil si vo mne odvahu,“ bolo mi hneď jasné, že tento príspevok nenechám odložený bokom. Toto svoje svedectvo končím posledným veršom uvedeného žalmu:

„Pane, tvoje milosrdenstvo je večné; neopust' dielo svojich rúk.“

Na ďalšie stretnutia v Litmanovej sa na Vás všetkých teší a ostáva s pozdravom - „**Riad' sa SRDCOM!**“

Vaša spolupútnička Viera, V. Lomnica

Ilustračné foto: (a)

Tri ružence

Milí „miletičkári“!

„Ježiš sa zastavil na brehu jazera!“

Rovnako ako pred dvoma tisícročiami, aj dnes sa Pán Ježiš zastavuje na brehu ľudských srdc a hľadá tých, ktorí by dokázali zanechať svoje loďky a siete plné rýb, a ktorí by dali svoje schopnosti, túžby, bohatstvo i lásku do služby Bohu a ľuďom. Je však potrebné, aby si ľudia v tomto skazenom a prehnitom svete všimli a spoznávali Toho, ktorý ich povoláva.

Máme pôstne obdobie: zamyslime sa trochu nad sebou!

Mali by sme sa viac snažiť preniknúť do tajomstva vlastnej duše, budme úprimní a otvorení. To, čo tam vidím, mi otvára rany. Čím dlhšie hľadím dozadu, tým viac sa otvárajú rany v mojom srdci. Tým viac sa s odporom pozerám na svoj sčasti

premárnený život.

Aj tu, v Mea Culpe sa snažím o to, aby sme spoločne s týmito ľuďmi, z ktorých (poniektorí) sú tiež na pokraji ľudskej spoločnosti, odvrhnutí od priateľov, známych alebo rodín, hľadali cestu k Bohu, aby sme sa spoločnými silami zbavovali egoizmu, pýchy a chamtivosti. Snažím sa chlapcom vstúpiť do srdc, že alkohol a drogy ničia zdravie a ľudskú dôstojnosť. Snažím sa ich priťahovať k Bohu, a to cez ruženec. Akú veľkú radosť mám z toho, keď každé ráno začíname deň s ružencom v ruke a modlíme sa za našich dobrodincoov i všetkých tých, ktorých nám posielal Pán Boh denne do cesty. Druhým ružencom k Božiemu milosrdenstvu, keď sa bývajúci vracajú, ďakujeme za všetkých štedrých ľudí. Večerným ružencom prosíme za zdravie všetkých bývajúcich a ich rodiny.

Aj takí ľudia, ako sme tu my v Mea Culpe, majú svojho patróna. Je ním jeden z lotrov, ktorý bol ukrižovaný s Pánom Ježišom. Jeho slová boli: „**Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.**“ A Ježišova odpoveď: „**Veru, hovorím ti: Budeš so mnou v raji.**“ Ako vieme, do neba nič nesväté nevojde, takže aj lotor z kríža sa stal svätým, hoci bol vrah, násilník a zlodej. Lotra z kríža zachránila jeho viera „na poslednú chvíľu“.

Jožo Hrenák

Ilustrácia: Miro Reizer

Moslimovia v akcii!

Nesúhlas s náboženskou politikou kabinetu Mikuláša Dzurindu vyslovilo dnes vo svojom otvorenom liste Slovenské islamské hnutie - SIH.

Slovenské islamské hnutie sídlia v Nitre je podľa jeho predsedu **Erika Presinského** diskriminované, pretože **súčasná legislatíva obmedzuje slobodu moslimov a islamu na Slovensku**. Je prispôsobená pre kresťanské náboženstvá, sviatky a obrady a pre slovenských moslimov nespravodlivá.

Aj slovenské zákony budú musieť čo najrýchlejšie zmeniť tak, aby moslimovia na Slovensku neboli diskriminovaní a mohli svoje náboženstvo zaregistrovať na Ministerstve kultúry SR a tým byť oficiálne uznaní. **V liste premiérovi, ktorý poslali aj na veľvyslanectvo USA v SR sa konštatuje, že moslimovia nemajú možnosť stavať si mešity**, čím má byť Slovensko unikátne v rámci celej Európy.

Po vstupe do Európskej únie má byť pripravené aj na to, že **k nám budú prichádzať náboženstvá celého sveta**. vierovyznania prehovoríť k moslimom sveta a sústavne ich informovať o situácii na Slovensku. **Budeme sa snažiť, aby sa v arabských médiách a médiách celého sveta hovorilo o náboženskej neslobode na Slovensku**. Moslimovia, šiíti aj sunnitskí sa dozvedia, aká je táto krajina voči islamu zaujatá. SIH je presvedčené, že svoju kampaň za náboženskú slobodu dotiahne do víťazného konca, lebo **„islam na Slovensku bol aj bude, aj keď vlády sa striedajú.“**

Bratislava, 19. marca (TASR)

Vďaka za podporu

Milí naši čitatelia a priaznivci!

Vrelé „Pán Boh zaplat“ za Vaše príspevky a dary. Skutočne ste nám pomohli. Myslíme na Vás v modlitbách.

Tohto roku sme pri riešení našich redakčných a priestorových problémov omeškali prihlášku na poberanie 2 % z daní. Prosíme Vás teda, kto môže, o podporu klasickým spôsobom.

Mnohí nám píšete a mailujete, a pýtate formuláre. Bohužiaľ, nemôžeme Vám ich poskytnúť. PRETO VÁS PROSÍME A ODPORÚČAME, VÁM PREDPLAŤTE SI M ROSU.

Je to 380 Sk na celý rok. Neolútuje! Nech Vás všetkých Panna Mária ochraňuje!

(redakcia)